

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо збереження традиційного характеру середовища та протидії хаотичній забудові»

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту закону	Пропозиції органів
1. Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001 р., N 25-26, ст. 131)		
Стаття 96³. Підстави для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру 1. Підставами для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру є: 1) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 209 і 306, частинах першій і другій статті 368 3, частинах першій і другій статті 368 4, статтях 369 і 369 2 цього Кодексу; 2) незабезпечення виконання покладених на її уповноважену особу законом або установчими документами юридичної особи обов'язків щодо вжиття заходів із запобігання корупції, що призвело до вчинення будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 209 і 306, частинах першій і другій статті 368 3, частинах першій і другій статті 368 4, статтях 369 і 369 2 цього Кодексу; 3) вчинення її уповноваженою особою від імені юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 258 - 258 5 цього Кодексу; 4) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою - четвертою статті 159 1, статтями 160, 260, 262, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу. Примітка 1. Під уповноваженими особами юридичної особи слід розуміти службових осіб юридичної особи, а також інших осіб, які відповідно до закону, установчих документів юридичної особи чи договору мають право діяти від імені юридичної особи.	Стаття 96³. Підстави для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру 1. Підставами для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру є: 1) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 209 і 306, частинах першій і другій статті 368³, частинах першій і другій статті 368⁴, статтях 369 і 369² цього Кодексу; 2) незабезпечення виконання покладених на її уповноважену особу законом або установчими документами юридичної особи обов'язків щодо вжиття заходів із запобігання корупції, що призвело до вчинення будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 209 і 306, частинах першій і другій статті 368 3, частинах першій і другій статті 368⁴, статтях 369 і 369² цього Кодексу; 3) вчинення її уповноваженою особою від імені юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених у частинах п'ятій і шостій статті 197-1, статтях 258 - 258⁵ цього Кодексу; 4) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою - четвертою статті 159 ¹, статтями 160, 260, 262, 298, 298-1, 298-2, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу. Примітка 1. Під уповноваженими особами юридичної особи слід розуміти службових осіб юридичної особи, а також інших осіб, які відповідно до	

2. Злочини, передбачені статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою - четвертою статті 159 1, статтями 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368 3, частинами першою і другою статті 368 4, статтями 369, 369 2, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу, визнаються вчиненими в інтересах юридичної особи, якщо вони призвели до отримання нею неправомірної вигоди або створили умови для отримання такої вигоди, або були спрямовані на ухилення від передбаченої законом відповідальності.	закону, установчих документів юридичної особи чи договору мають право діяти від імені юридичної особи. 2. Злочини, передбачені статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою - четвертою статті 159 1, статтями 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368 3, частинами першою і другою статті 368 4, статтями 369, 369 2, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу, визнаються вчиненими в інтересах юридичної особи, якщо вони призвели до отримання нею неправомірної вигоди або створили умови для отримання такої вигоди, або були спрямовані на ухилення від передбаченої законом відповідальності.
Стаття 197¹. Самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво 1. Самовільне зайняття земельної ділянки, яким завдано значної шкоди її законному володільцю або власнику, - карається штрафом від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців. 2. Самовільне зайняття земельної ділянки, вчинене особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, або групою осіб, або щодо земельних ділянок особливо цінних земель, земель в охоронних зонах, зонах санітарної охорони, санітарно-захисних зонах чи зонах особливого режиму використання земель, - карається обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років або позбавленням волі на строк до двох років. 3. Самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині першій цієї статті, - карається штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 4. Самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині другій цієї статті, або	Стаття 197¹. Самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво 1. Самовільне зайняття земельної ділянки, яким завдано значної шкоди її законному володільцю або власнику, - карається штрафом від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців. 2. Самовільне зайняття земельної ділянки, вчинене особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, або групою осіб, або щодо земельних ділянок особливо цінних земель, земель в охоронних зонах, зонах санітарної охорони, санітарно-захисних зонах чи зонах особливого режиму використання земель, - карається обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років або позбавленням волі на строк до двох років. 3. Самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині першій цієї статті, - карається штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 4. Самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині другій цієї статті, або вчинене

вчинене особою, раніше судимою за такий саме злочин або злочин, передбачений частиною третьою цієї статті, - карається позбавленням волі на строк від одного до трьох років. відсутня норма Примітка. Відповідно до цієї статті шкода, передбачена частиною першою цієї статті, визнається значною, якщо вона у сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.	особою, раніше судимою за такий саме злочин або злочин, передбачений частиною третьою цієї статті, - карається позбавленням волі на строк від одного до трьох років. 5. Самочинне будівництво будівель або споруд в історичному ареалі історичних населених місць або в буферній зоні об'єктів всесвітньої спадщини; - карається штрафом від шестидесяти тисяч до семидесяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років. 6. Дії, передбачені частиною п'ятою цієї статті, якщо вони вчинені повторно; - карається штрафом від ста тисяч до трьохсот тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від одного до п'яти років. Примітка. Відповідно до цієї статті шкода, передбачена частиною першою цієї статті, визнається значною, якщо вона у сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) 1984, додаток до № 51, ст.1122)	
Стаття 92. Порушення вимог законодавства про охорону культурної спадщини Порушення вимог законодавства про охорону культурної спадщини: <u>ухилення від підписання охоронних договорів на пам'ятки культурної спадщини;</u> <u>порушення режиму використання пам'ятки культурної спадщини;</u> <u>порушення режиму історико-культурного заповідника чи історико-культурної заповідної території;</u>	Стаття 92. Порушення вимог законодавства про охорону культурної спадщини Порушення вимог законодавства про охорону культурної спадщини: ухилення власника щойно виявленого об'єкта культурної спадщини чи пам'ятки від укладення та/або підписання охоронного договору; порушення режиму використання пам'ятки культурної спадщини;

<u>проведення ремонтних, реставраційних, реабілітаційних робіт на пам'ятці культурної спадщини, зміна призначення пам'ятки культурної спадщини, її частин та елементів, здійснення написів, позначок на ній, на її території та в її охоронній зоні без письмового дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини;</u> <u>ухилення від передачі в установленому порядку знайдених під час археологічних розвідок, розкопок рухомих предметів, пов'язаних з нерухомими об'єктами культурної спадщини, на постійне зберігання до музеїв (державних фондосховищ), у яких зберігаються музейні предмети і музейні колекції, що є державною власністю і належать до державної частини Музейного фонду України, -</u> <u>тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</u>	порушення режиму використання історико-культурного заповідника чи історико-культурної заповідної території неподання, несвочасне подання або подання недостовірної інформації про виявлені у процесі земляних, будівельних, шляхових, меліоративних та будь-яких інших робіт об'єкти культурної спадщини, ухилення від передачі в установленому порядку знайдених під час археологічних розвідок, розкопок рухомих предметів, пов'язаних з нерухомими об'єктами культурної спадщини, на постійне зберігання до музеїв (державних фондосховищ), у яких зберігаються музейні предмети і музейні колекції, що є державною власністю і належать до державної частини Музейного фонду України; проведення будь-яких робіт з порушенням вимог Закону України «Про охорону культурної спадщини» на щойновиявленому об'єкті культурної спадщини, пам'ятці, її території, охоронюваній археологічній території, в межах зон охорони; недодержання вимог щодо захисту, збереження, утримання, використання, реставрації, реабілітації пам'яток, у тому числі тих вимог, що передбачені охоронними договорами - тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - від семи сот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення за одне з правопорушень, зазначених у частині першій цієї статті, - тягнуть за собою накладення штрафу від тисячі до тисячі
Стаття 188-³³ Невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини	Стаття 188-³³ Невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини

<u>Невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини щодо усунення порушень вимог законодавства про охорону культурної спадщини або створення перешкод для їх діяльності -</u> тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, - тягнуть за собою накладення штрафу від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.	Невиконання законних рішень органів охорони культурної спадщини, вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини, або створення перешкод для їх діяльності - тягнуть за собою накладення штрафу від трьохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, - тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
Стаття 218. Адміністративні комісії	Стаття 218. Адміністративні комісії
Адміністративні комісії при виконавчих органах міських рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 45, 46, <u>92</u>, 99, 103-1 - 104-1, статтею 136 (за вчинення порушень на автомобільному транспорті), статтями 138, 141, 142, 149-152, частинами першою та другою статті 152-1, частиною першою статті 154, статтями 155, 155-2, частиною другою статті 156, статтями 156-1, 156-2, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, статтею 181-1, частиною першою статті 182, статтями 183, 185-12, 186, 186-1, 189, 189-1, 212-1 цього Кодексу.	Адміністративні комісії при виконавчих органах міських рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 45, 46, 99, 103-1 - 104-1, статтею 136 (за вчинення порушень на автомобільному транспорті), статтями 138, 141, 142, 149-152, частинами першою та другою статті 152-1, частиною першою статті 154, статтями 155, 155-2, частиною другою статті 156, статтями 156-1, 156-2, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, статтею 181-1, частиною першою статті 182, статтями 183, 185-12, 186, 186-1, 189, 189-1, 212-1 цього Кодексу.
Адміністративні комісії при виконавчих органах сільських, селищних рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені <u>статтею 92</u>, статтею 99 (коли правопорушення вчинено громадянином), статтями 103-1, 103-2, 104, статтею 136 (за вчинення порушень на автомобільному транспорті), статтями 141, 142, 150-152, частинами першою та другою статті 152-1, статтями 155, 155-2, частиною другою статті 156, статтями 156-1, 156-2, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 186, 186-1, 212-1 цього Кодексу.	Адміністративні комісії при виконавчих органах сільських, селищних рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 99 (коли правопорушення вчинено громадянином), статтями 103-1, 103-2, 104, статтею 136 (за вчинення порушень на автомобільному транспорті), статтями 141, 142, 150-152, частинами першою та другою статті 152-1, статтями 155, 155-2, частиною другою статті 156, статтями 156-1, 156-2, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 186, 186-1, 212-1 цього Кодексу.

Стаття 219. Виконавчі комітети сільських, селищних, міських рад	Стаття 219. Виконавчі комітети сільських, селищних, міських рад
Виконавчі комітети сільських, селищних, міських рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені <u>статтями 92, 99</u> (коли правопорушення вчинено громадянином), статтями 104, 141, 142, 152, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 186-1, 197, 198.	Виконавчі комітети сільських, селищних, міських рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені <u>статтею 99</u> (коли правопорушення вчинено громадянином), статтями 104, 141, 142, 152, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 186-1, 197, 198.
Стаття 221. Районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді)	Стаття 221. Районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді)
Судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою - четвертою та сьомою статті 41, статтями 41-1 - 41-3, 42-1, 42-2, частиною першою статті 44, статтями 44-1, 46-1, 46-2, 51, 51-2, частинами другою, четвертою та п'ятою статті 85, статтями 85-1, 88 - 88-2, 90, 91, 92-1, статтями 98, 101-103, частиною першою статті 106-1, статтями 106-2, 107-1, частиною другою статті 112, частинами четвертою та сьомою статті 121, частиною четвертою статті 122, статтями 122-2, 122-4, 122-5, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною четвертою статті 127, статтею 127-1, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135-1, 139, частиною четвертою статті 140, статтями 146, 149-1, частиною другою статті 154, статтею 155-1, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 160, 162 - 162-3, 163-1 - 163-4, частиною другою статті 163-7, статтями 163-12, 164, 164-3, 164-5 - 164-18, 166-1 - 166-4, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166-6, 166-8 - 166-12, 166-14 - 166-18, 166-21, 166-22, 166-23, 171-2,	Судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою - четвертою та сьомою статті 41, статтями 41-1 - 41-3, 42-1, 42-2, частиною першою статті 44, статтями 44-1, 46-1, 46-2, 51, 51-2, частинами другою, четвертою та п'ятою статті 85, статтями 85-1, 88 - 88-2, 90, 91, 92-1, статтями 98, 101-103, частиною першою статті 106-1, статтями 106-2, 107-1, частиною другою статті 112, частинами четвертою та сьомою статті 121, частиною четвертою статті 122, статтями 122-2, 122-4, 122-5, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною четвертою статті 127, статтею 127-1, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135-1, 139, частиною четвертою статті 140, статтями 146, 149-1, частиною другою статті 154, статтею 155-1, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 160, 162 - 162-3, 163-1 - 163-4, частиною другою статті 163-7, статтями 163-12, 164, 164-3, 164-5 - 164-18, 166-1 - 166-4, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166-6, 166-8 - 166-12, 166-14 - 166-18, 166-21, 166-22, 166-23, 171-2,

статті 156, статтями 160, 162 - 162-3, 163-1 - 163-4, частиною другою статті 163-7, статтями 163-12, 164, 164-3, 164-5 - 164-18, 166-1 - 166-4, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166-6, 166-8 - 166-12, 166-14 - 166-18, 166-21, 166-22, 166-23, 171-2, 172-4 - 172-20, 173 - 173-2, 174, 177-2, частиною третьою статті 178, статтею 180-1, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 184 - 185-11, 185-13, 186-5 - 186-7, 187, 188, 188-1, 188-13 (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188-14, 188-16, 188-17, 188-19, 188-22, 188-25, 188-27, 188-28, 188-31, 188-32, <u>188-33</u>, 188-34, 188-35, 188-38, 188-39, 188-40, 188-41, 188-45, 188-46, 188-47, 188-48, частиною першою статті 189-1, статтями 189-3, 190, 191, 193, 195-1 - 195-6, статтями 204-1, 204-2, 204-3, 206-1, 212-2 - 212-21 цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.	172-4 - 172-20, 173 - 173-2, 174, 177-2, частиною третьою статті 178, статтею 180-1, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 184 - 185-11, 185-13, 186-5 - 186-7, 187, 188, 188-1, 188-13 (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188-14, 188-16, 188-17, 188-19, 188-22, 188-25, 188-27, 188-28, 188-31, 188-32, 188-34, 188-35, 188-38, 188-39, 188-40, 188-41, 188-45, 188-46, 188-47, 188-48, частиною першою статті 189-1, статтями 189-3, 190, 191, 193, 195-1 - 195-6, статтями 204-1, 204-2, 204-3, 206-1, 212-2 - 212-21 цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.
	Стаття 244-22 Органи охорони культурної спадщини 1. Органи охорони культурної спадщини розглядають справи про адміністративні правопорушення за порушення законодавства про охорону культурної спадщини та невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини (статті 92, 188³³). 2. Від імені органів охорони культурної спадщини розгляд справи про адміністративні правопорушення та накладення адміністративних стягнень мають право: керівник, заступники керівника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини;

	керівник, заступник керівника органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим; голова, заступники голови обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій; керівник спеціально утвореного виконавчого органу міської ради, ради об'єднаних територіальних громад у сфері охорони культурної спадщини.
Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в <u>статтях 218 - 221</u> цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати: 1) уповноважені на те посадові особи: органів внутрішніх справ (Національної поліції) (<u>частина перша статті 44, статті 44¹, 44², 46¹, 46², 51, 51¹, 88¹, 89, 92, частина перша статті 106, стаття 106², частини четверта, сьома - дев'ята статті 121, частина четверта і шоста статті 122, статті 122¹, 122², 122³, частини друга і третя статті 123, стаття 124, частина третя статті 126, частина четверта статті 127, статті 127¹, 130, частина третя статті 133, стаття 135¹, стаття 136</u> (про порушення на автомобільному транспорті), <u>стаття 139, частина четверта статті 140, статті 148, 151, 152, частина восьма статті 152¹, статті 154, 155, 155¹-156, частини перша - четверта статті 156¹, статті 156², 159, 160, 162, 162¹, частина перша статті 163¹, статті 164 - 164¹, 164², 164³, 165¹, 165², 166¹ - 166², 166³, 172¹ - 172²</u> (за винятком правопорушень, вчинених службовими особами, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище), <u>172³ - 173¹ - 173², 173³, 174, стаття 175¹</u> (за винятком порушень, вчинених у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), <u>статті 176, 177, 178 - 181¹, 182 - 183¹, частини перша - третя, сьома статті 184, статті 184¹ - 185¹, 185² - 185³, 186, 186¹, 186², 186³ - 187, 188²⁸, 188⁴⁷, 189 - 195⁶, статті 204¹, 206¹, 212⁶, 212⁷, 212⁸</u>	Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в <u>статтях 218 - 221</u> цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати: 1) уповноважені на те посадові особи: органів внутрішніх справ (Національної поліції) (<u>частина перша статті 44, статті 44¹, 44², 46¹, 46², 51, 51¹, 88¹, 89, 92, частина перша статті 106¹, стаття 106², частини четверта, сьома - дев'ята статті 121, частина четверта і шоста статті 122, статті 122¹, 122², 122³, частини друга і третя статті 123, стаття 124, частина третя статті 126, частина четверта статті 127, статті 127¹, 130, частина третя статті 133, стаття 135¹, стаття 136</u> (про порушення на автомобільному транспорті), <u>стаття 139, частина четверта статті 140, статті 148, 151, 152, частина восьма статті 152¹, статті 154, 155, 155¹-156, частини перша - четверта статті 156¹, статті 156², 159, 160, 162, 162¹, частина перша статті 163¹, статті 164 - 164¹, 164², 164³, 165¹, 165², 166¹ - 166², 166³, 172¹ - 172²</u> (за винятком правопорушень, вчинених службовими особами, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище), <u>172³ - 173¹ - 173², 173³, 174, стаття 175¹</u> (за винятком порушень, вчинених у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), <u>статті 176, 177, 178 - 181¹, 182 - 183¹, частини перша - третя, сьома статті 184, статті 184¹ - 185¹, 185² - 185³, 186, 186¹, 186², 186³ - 187, 188²⁸, 188⁴⁷, 189 - 195⁶, статті 204¹, 206¹, 212⁶, 212⁷, 212⁸</u>

органів державного нагляду у сфері пожежної і техногенної безпеки (статті 164, 183, 188₁₀);

органів охорони здоров'я (статті 44, 45, 46, 46, стаття 183 - щодо завідомо неправдивого виклику швидкої медичної допомоги);

органів охорони культурної спадщини (статті 92, 188₃₃);

....

адміністрацій історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій (стаття 92);

органів державного нагляду у сфері пожежної і техногенної безпеки (статті 164, 183, 188₁₀);

органів охорони здоров'я (статті 44, 45, 46, 46, стаття 183 - щодо завідомо неправдивого виклику швидкої медичної допомоги);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, спеціально утвореного виконавчого органу міської ради, ради об'єднаних територіальних громад у сфері охорони культурної спадщини (статті 92, 188₃₃);

....

виключити;

3. Закон України «Про охорону культурної спадщини»

Стаття 3. Державне управління у сфері охорони культурної спадщини

1. Державне управління у сфері охорони культурної спадщини покладається на Кабінет Міністрів України, спеціально уповноважені органи охорони культурної спадщини.

До спеціально уповноважених органів охорони культурної спадщини (далі - органи охорони культурної спадщини) належать:

центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері охорони культурної спадщини;

Стаття 3. Державне управління у сфері охорони культурної спадщини

1. Державне управління у сфері охорони культурної спадщини покладається на Кабінет Міністрів України, спеціально уповноважені органи охорони культурної спадщини.

До спеціально уповноважених органів охорони культурної спадщини (далі - органи охорони культурної спадщини) належать:

центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері охорони культурної спадщини **та із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини;**

орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим;

обласні, **Київська** та Севастопольська **міські державні адміністрації;**

орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим; обласні, <u>районні</u>, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації; виконавчий орган сільської, селищної, міської ради. 2. На території зони відчуження і зони безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, та в умовах виникнення інших надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру управління охороною культурної спадщини здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління зоною відчуження та зоною безумовного (обов'язкового) відселення відповідно до <u>Закону України</u> "Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи" і цього Закону. 3. Відповідний виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту, занесеного до <u>Списку історичних населених місць України</u>, утворюється місцевою радою за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини. 4. Орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласні, районні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації підзвітні і підконтрольні відповідним органам виконавчої влади та центральним органам виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері охорони культурної спадщини в межах, передбачених законом. 5. Виконавчий орган сільської, селищної, міської ради з питань, передбачених <u>підпунктом 5 пункту "б" частини першої статті 31 і підпунктом 10 пункту "б" статті 32</u> Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", підконтрольний відповідним органам виконавчої влади.	виконавчий орган сільської, селищної, міської ради або, у разі утворення, спеціально утворений виконавчий орган міської ради, ради об'єднаних територіальних громад з питань охорони культурної спадщини. 2. На території зони відчуження і зони безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, та в умовах виникнення інших надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру управління охороною культурної спадщини здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління зоною відчуження та зоною безумовного (обов'язкового) відселення відповідно до <u>Закону України</u> "Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи" і цього Закону. 3. У разі збройного конфлікту чи тимчасової окупації, проведення антитерористичної операції, управління охороною культурної спадщини у межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини. 4. Міські ради та ради об'єднаних територіальних громад можуть утворювати спеціальний виконавчий орган з питань охорони культурної спадщини за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини. Вимоги до такого структурного підрозділу та порядок його утворення визначається центральним органом виконавчої влади, що формує державну політику у сфері охорони культурної спадщини. Про готовність спеціального виконавчого органу з питань охорони культурної спадщини міської ради та ради об'єднаної територіальної громади виконувати повноваження, визначені цим Законом центральним органом виконавчої влади, що реалізує
--	---

6. Рішення (розпорядження, дозволи, приписи, постанови) органів охорони культурної спадщини, прийняті в межах їхньої компетенції, є обов'язковими для виконання юридичними і фізичними особами. 7. Рішення (<u>розпорядження, дозволи, приписи, постанови</u>) <u>центрального органу виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини, прийняті в межах його компетенції, є обов'язковими для виконання органами охорони культурної спадщини.</u>	державну політики у сфері охорони культурної спадщини приймається окреме рішення. Посадові особи спеціально утворених міськими радами та радами об'єднаних територіальних громад виконавчих органів з питань охорони культурної спадщини, у разі їх утворення, несуть персональну відповідальність за виконання покладених на органи охорони культурної спадщини завдань і за здійснення ними своїх повноважень, підконтрольні і підзвітні центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони культурної спадщини. 5. Орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласні, районні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації підзвітні і підконтрольні відповідним органам виконавчої влади та центральним органам виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері охорони культурної спадщини в межах, передбачених законом. 6. Виконавчий орган сільської, селищної, міської ради з питань, передбачених <u>підпунктом 5 пункту "б" частини першої статті 31 і підпунктом 10 пункту "б" статті 32</u> Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", підконтрольний відповідним органам виконавчої влади. 7. Рішення органів охорони культурної спадщини, прийняті в межах їхньої компетенції, є обов'язковими для виконання юридичними і фізичними особами. 8. Рішення центральних органів виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини, прийняті в межах їх компетенції, є обов'язковими для виконання органами охорони культурної спадщини.
Стаття 4. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері охорони культурної спадщини	Стаття 4. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері охорони культурної спадщини

До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері охорони культурної спадщини належить: забезпечення проведення державної політики; занесення <u>об'єктів культурної спадщини національного значення</u> до Державного реєстру нерухомих пам'яток України та внесення змін до нього щодо пам'яток національного значення; <u>надання дозволу на переміщення (перенесення) пам'ятки національного значення;</u> затвердження <u>Списку історичних населених місць України</u> та змін, внесених до нього; оголошення комплексів (ансамблів) пам'яток історико-культурними заповідниками державного значення та територій історико-культурними заповідними територіями; затвердження нормативів і методик грошової оцінки пам'ятки; затвердження порядку створення наглядових рад об'єктів всесвітньої спадщини, формування їх складу та затвердження типового положення про наглядову раду об'єкта всесвітньої спадщини	До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері охорони культурної спадщини належить: забезпечення проведення державної політики; занесення <u>об'єктів культурної спадщини національного значення</u> до Державного реєстру нерухомих пам'яток України та внесення змін до нього щодо пам'яток національного значення; виключено; затвердження <u>Списку історичних населених місць України</u> та змін, внесених до нього; оголошення комплексів (ансамблів) пам'яток історико-культурними заповідниками державного значення та територій історико-культурними заповідними територіями; затвердження нормативів і методик грошової оцінки пам'ятки; затвердження порядку створення наглядових рад об'єктів всесвітньої спадщини, формування їх складу та затвердження типового положення про наглядову раду об'єкта всесвітньої спадщини.
Стаття 5. Повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини <u>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини, належить:</u> <u>1) формування державної політики з питань охорони культурної спадщини;</u>	Стаття 5. Повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини 1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини, належить: 1) формування державної політики з питань охорони культурної спадщини;

2) розроблення, затвердження та погодження нормативно-правових актів, розроблення та погодження державних програм охорони культурної спадщини;

2¹) затвердження порядку інформування Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО про намір здійснення містобудівних, архітектурних та ландшафтних перетворень, меліоративних, шляхових, земляних робіт на об'єкті всесвітньої спадщини, його території, в буферній зоні;

3) оголошення топографічно визначених територій чи водних об'єктів, в яких містяться об'єкти культурної спадщини або можлива їх наявність, охоронюваними археологічними територіями;

4) затвердження державних норм та правил з питань охорони культурної спадщини, а щодо пам'яток архітектури та містобудування - спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, архітектури, містобудування;

5) встановлення режиму використання пам'яток національного значення, їхніх територій, зон охорони, охоронюваних археологічних територій, історичних ареалів населених місць;

5¹) затвердження режиму використання об'єктів всесвітньої спадщини, їх територій, буферних зон;

5²) затвердження планів управління об'єктами всесвітньої спадщини та здійснення моніторингу їх виконання;

5³) визначення рекомендацій щодо формування плану управління об'єктами всесвітньої спадщини;

6) здійснення науково-методичного керівництва у питаннях охорони культурної спадщини, затвердження методик та правил дослідження об'єктів культурної спадщини;

2) розроблення, затвердження та погодження нормативно-правових актів, розроблення та погодження державних програм охорони культурної спадщини;

3) затвердження порядку інформування Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО про намір здійснення містобудівних, архітектурних та ландшафтних перетворень, меліоративних, шляхових, земляних робіт на об'єкті всесвітньої спадщини, його території, в буферній зоні;

4) оголошення топографічно визначених територій чи водних об'єктів, в яких містяться об'єкти культурної спадщини або можлива їх наявність, охоронюваними археологічними територіями;

5) затвердження державних норм з питань охорони культурної спадщини;

6) визначення вимог до науково-проектних чи науково-дослідні організації у сфері охорони культурної спадщини;

7) визначення рекомендацій щодо формування плану управління об'єктами всесвітньої спадщини

8) здійснення науково-методичного керівництва у питаннях охорони культурної спадщини, затвердження методик та правил дослідження об'єктів культурної спадщини

9) утворення чи визначення органів управління об'єктами всесвітньої спадщини

10) затвердження правил встановлення та утримання охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок на пам'ятках або в межах їхніх територій, затвердження їхніх зразків;

11) здійснення інших повноважень, передбачених законом.

<u>7) управління в порядку, встановленому законом, історико-культурними заповідниками державного значення;</u> <u>7.) утворення чи визначення органів управління об'єктами всесвітньої спадщини;</u> <u>8) затвердження правил встановлення та утримання охоронних дошок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок на пам'ятках або в межах їхніх територій, затвердження їхніх зразків;</u> <u>9) здійснення інших повноважень, передбачених законом та покладених на нього актами Президента України.</u>	
<u>До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, належить:</u> <u>1) контроль за виконанням цього Закону, інших нормативно-правових актів про охорону культурної спадщини;</u> <u>2) реалізація державної політики з питань охорони культурної спадщини;</u> <u>3) ведення Державного реєстру нерухомих пам'яток України, здійснення координації та контролю за паспортизацією нерухомих об'єктів культурної спадщини;</u> <u>4) координація робіт з виявлення, дослідження та документування об'єктів культурної спадщини;</u> <u>5) подання Кабінету Міністрів України пропозицій про занесення об'єктів культурної спадщини національного значення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України та про внесення змін до нього щодо пам'яток національного значення;</u> <u>6) занесення об'єктів культурної спадщини місцевого значення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України та внесення змін до нього щодо пам'яток місцевого значення;</u>	2. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, належить: 1) здійснення державного контролю у сфері охорони культурної спадщини у випадках, визначених цим Законом; 2) реалізація державної політики з питань охорони культурної спадщини; 3) ведення Державного реєстру нерухомих пам'яток України; 4) координація робіт з виявлення, дослідження та документування об'єктів культурної спадщини; 5) подання Кабінету Міністрів України пропозицій про занесення об'єктів культурної спадщини національного значення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України та про внесення змін до нього щодо пам'яток національного значення; 6) занесення об'єктів культурної спадщини місцевого значення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України та внесення змін до нього щодо пам'яток місцевого значення; 7) надання визначених цим Законом адміністративних послуг, в тому числі дозвільних документів у сфері охорони культурної спадщини; 8) забезпечення юридичним і фізичним особам доступу до інформації, що міститься у Державному реєстрі нерухомих пам'яток України;

7) подання Кабінету Міністрів України пропозиції про переміщення (перенесення) пам'ятки національного значення;

8) надання дозволу на переміщення (перенесення) пам'яток місцевого значення;

9) забезпечення юридичним і фізичним особам доступу до інформації, що міститься у Державному реєстрі нерухомих пам'яток України;

10) подання Кабінету Міністрів України пропозицій про затвердження Списку історичних населених місць України та про внесення змін до нього;

11) забезпечення публікації Державного реєстру нерухомих пам'яток України та внесення до нього змін;

12) визначення меж територій пам'яток національного значення та затвердження їх зон охорони, охоронюваних археологічних територій, історичних ареалів населених місць;

12¹) затвердження меж територій об'єктів всесвітньої спадщини та їх буферних зон;

13) здійснення нагляду за виконанням робіт з дослідження, консервації, реабілітації, реставрації, ремонту, пристосування та музеєфікації пам'яток, об'єктів всесвітньої спадщини та інших робіт на них;

14) погодження програм та проектів містобудівних, архітектурних та ландшафтних перетворень, меліоративних, шляхових, земляних робіт на пам'ятках національного значення, їх територіях, в історико-культурних заповідниках, на історико-культурних заповідних територіях, у зонах охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць, а також програм і проектів, реалізація яких може позначитися на об'єктах культурної спадщини;

9) подання Кабінету Міністрів України пропозицій про затвердження Списку історичних населених місць України та про внесення змін до нього;

10) забезпечення публікації Державного реєстру нерухомих пам'яток України та внесення до нього змін;

11) визначення меж територій пам'яток національного значення, зон охорони, охоронюваних археологічних територій, історичних ареалів населених місць;

12) затвердження меж територій об'єктів всесвітньої спадщини та їх буферних зон;

13) визначення режиму використання пам'яток національного значення, їхніх територій, зон охорони, охоронюваних археологічних територій, історичних ареалів населених місць;

14) визначення режиму використання об'єктів всесвітньої спадщини, їх територій, буферних зон;

15) затвердження планів управління об'єктами всесвітньої спадщини;

16) управління в порядку, встановленому законом, історико-культурними заповідниками державного значення;

17) забезпечення підвищення кваліфікації працівників у сфері охорони культурної спадщини;

18) здійснення нагляду за виконанням робіт з дослідження, консервації, реабілітації, реставрації, ремонту, пристосування та музеєфікації об'єктів всесвітньої спадщини та інших робіт на них;

19) призначення охоронних заходів у випадках, визначених цим Законом;

20) погодження охоронних договорів на пам'ятки національного значення;

21) формування і розміщення державного замовлення, укладення з цією метою контрактів на виявлення, дослідження, консервацію, реставрацію, реабілітацію, музеєфікацію, ремонт, пристосування пам'яток та інші заходи щодо охорони культурної спадщини;

22) здійснення інших повноважень, передбачених законом.

15) призначення відповідних охоронних заходів щодо пам'яток національного значення, об'єктів всесвітньої спадщини, їх територій у разі виникнення загрози руйнування або пошкодження зазначених об'єктів внаслідок дії природних факторів або проведення будь-яких робіт;

16) заборона будь-якої діяльності юридичних або фізичних осіб, що створює загрозу об'єкту культурної спадщини, видатній універсальній цінності об'єкта всесвітньої спадщини або порушує законодавство у сфері охорони культурної спадщини;

17) надання дозволів на проведення робіт на пам'ятках національного значення, об'єктах всесвітньої спадщини, їх територіях, в зонах охорони, буферних зонах, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць;

18) видання розпоряджень та приписів щодо охорони пам'яток національного значення, об'єктів всесвітньої спадщини, припинення робіт на них, їх територіях, в зонах охорони, буферних зонах, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць, якщо ці роботи проводяться за відсутності затверджених або погоджених з відповідними органами охорони культурної спадщини програм та проектів, передбачених цим Законом, без дозволів або з відхиленням від них;

19) надання дозволів на відновлення земляних робіт;

20) погодження відчуження або передачі пам'яток національного значення їхніми власниками чи уповноваженими ними органами іншим особам у володіння, користування або управління;

21) погодження охоронних договорів на пам'ятки національного значення;

22) погодження документації із землеустрою у випадках та порядку, визначених [Земельним кодексом України](#) та [Законом](#)

<u>України "Про землеустрій", щодо відповідності зазначеної документації законодавству у сфері охорони культурної спадщини;</u> <u>23) застосування фінансових санкцій за порушення цього Закону;</u> <u>24) формування і розміщення державного замовлення, укладення з цією метою контрактів на виявлення, дослідження, консервацію, реставрацію, реабілітацію, музеєфікацію, ремонт, пристосування пам'яток та інші заходи щодо охорони культурної спадщини;</u> <u>25) здійснення інших повноважень, передбачених законом та покладених на нього актами Президента України.</u>	
Відсутня норма	3. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини, належить: 1) організація і здійснення державного контролю за дотриманням органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними і юридичними особами вимог законодавства про охорону культурної спадщини; 2) організація і здійснення державного нагляду за виконанням органами охорони культурної спадщини своїх повноважень; 3) скасування рішення органів охорони культурної спадщини у порядку, передбаченому цим Законом; 4) розгляд скарг на видані органами охорони культурної спадщини розпорядження і приписи; 5) розгляд скарг на рішення, дії або бездіяльність суб'єкта надання адміністративної послуги у сфері охорони культурної спадщини; 6) вимоги від осіб, що порушують вимоги законодавства про охорону культурної спадщини усунення виявлених порушень; 7) вимога припинення дій, які перешкоджають здійсненню заходів державного нагляду (контролю); 8) заборона будь-якої діяльності юридичних або фізичних осіб, що створює загрозу об'єкту культурної спадщини, видатній універсальній

	цінності об'єкта всесвітньої спадщини або порушує законодавство у сфері охорони культурної спадщини; 9) розгляд справ про адміністративні правопорушення та накладення адміністративних стягнень на фізичних осіб або притягнення до відповідальності за порушення законодавства про охорону культурної спадщини юридичних осіб; 10) пред'являти претензії про відновлення пам'ятки та їхньої території; 11) одержання безоплатно в установленому порядку необхідних для виконання покладених на нього завдань інформації, документів і матеріалів від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій усіх форм власності та їх посадових осіб, фізичних осіб; 12) надання обов'язкових до виконання приписів щодо усунення виявлених порушень вимог законодавства з питань, що належать до його компетенції та здійснення контролю за їх виконанням; 13) внесення в установленому порядку до органів державної влади та органів місцевого самоврядування вимог щодо приведення у відповідність із законодавством прийнятих ними рішень у сфері охорони культурної спадщини; 14) надання державним органам приписів щодо зупинення дії чи анулювання в установленому законодавством порядку дозволів, погоджень; 15) вжиття в установленому порядку заходів досудового врегулювання спорів, виступати позивачем та відповідачем у судах; 16) викликати громадян для одержання усних та письмових пояснень у зв'язку з порушенням ними вимог законодавства про охорону культурної спадщини; 17) здійснення інших повноважень, передбачених цим Законом.
Центральні органи виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини щорічно звітують перед Кабінетом Міністрів України та громадськістю про стан збереження об'єктів культурної спадщини, а	4. Центральні органи виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини щорічно звітують перед Кабінетом Міністрів України та громадськістю про стан збереження об'єктів культурної спадщини, а також

також подають Кабінету Міністрів України та Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО щорічний звіт про стан збереження об'єктів всесвітньої спадщини, виконання [Конвенції](#) та рішень Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Стаття 6. Повноваження інших органів охорони культурної спадщини

1. До повноважень органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органів охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій відповідно до їхньої компетенції належить:

1) здійснення контролю за виконанням цього Закону, інших нормативно-правових актів про охорону культурної спадщини;

2) подання пропозицій центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини про занесення об'єктів культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України та про внесення змін до нього;

3) забезпечення юридичним і фізичним особам доступу до інформації, що міститься у витягах з Державного реєстру нерухомих пам'яток України, а також надання інформації щодо програм та проектів будь-яких змін у зонах охорони пам'яток та в історичних ареалах населених місць;

4) визначення меж територій пам'яток місцевого значення та затвердження їхніх зон охорони;

5) встановлення режиму використання пам'яток місцевого значення, їхніх територій, зон охорони;

6) забезпечення захисту об'єктів культурної спадщини від загрози знищення, руйнування або пошкодження;

7) забезпечення виготовлення, складання і передачі центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері

подають Кабінету Міністрів України та Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО щорічний звіт про стан збереження об'єктів всесвітньої спадщини, виконання [Конвенції](#) та рішень Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Стаття 6. Повноваження інших органів охорони культурної спадщини

1. До повноважень органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласних, **Київської** та Севастопольської міських **державних адміністрацій** відповідно до їхньої компетенції належить:

1) **здійснення державного контролю** у сфері охорони культурної спадщини у випадках, визначених цим Законом;

2) **розгляд справ про адміністративні правопорушення та накладення адміністративних стягнень на фізичних осіб або притягнення до відповідальності за порушення законодавства про охорону культурної спадщини юридичних осіб у випадках, визначених цим Законом;**

3) подання пропозицій центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини про занесення об'єктів культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України та про внесення змін до нього;

4) надання статусу щойно виявленого об'єкта культурної спадщини;

5) **забезпечення юридичним і фізичним особам доступу до інформації Державного реєстру нерухомих пам'яток України;**

6) визначення меж територій пам'яток місцевого значення та затвердження їхніх зон охорони;

7) встановлення режиму використання пам'яток місцевого значення, їхніх територій, зон охорони;

8) **забезпечення захисту об'єктів культурної спадщини від загрози** знищення, руйнування або пошкодження;

9) забезпечення виготовлення, складання і передачі центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини наукової документації

охорони культурної спадщини наукової документації з описами та фіксацією об'єктів культурної спадщини, а в разі отримання дозволу на їх переміщення (перенесення) - демонтаж із них елементів, які становлять культурну цінність, з метою збереження;

8) організація розроблення та погодження відповідних програм охорони культурної спадщини;

9) погодження відповідних програм та проектів містобудівних, архітектурних і ландшафтних перетворень, меліоративних, шляхових, земляних робіт, реалізація яких може позначитися на стані пам'яток місцевого значення, їх територій і зон охорони;

10) погодження проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок відповідно до вимог [Земельного кодексу України](#);

11) виконання функції замовника, укладення з цією метою контрактів на виявлення, дослідження, консервацію, реставрацію, реабілітацію, музеєфікацію, ремонт, пристосування об'єктів культурної спадщини та інші заходи щодо охорони культурної спадщини;

12) призначення відповідних охоронних заходів щодо пам'яток місцевого значення та їхніх територій у разі виникнення загрози їх руйнування або пошкодження внаслідок дії природних факторів або проведення будь-яких робіт;

13) надання дозволів на проведення робіт на пам'ятках місцевого значення (крім пам'яток археології), їхніх територіях та в зонах охорони, на щойно виявлених об'єктах культурної спадщини, реєстрація дозволів на проведення археологічних розвідок, розкопок;

14) видання розпоряджень та приписів щодо охорони пам'яток місцевого значення, припинення робіт на пам'ятках, їхніх територіях та в зонах охорони, якщо ці роботи проводяться за відсутності затверджених або погоджених з відповідним органом охорони культурної спадщини програм та проектів, передбачених цим Законом дозволів або з відхиленням від них;

з описами та фіксацією об'єктів культурної спадщини, а в разі отримання дозволу на їх переміщення (перенесення) - демонтаж із них елементів, які становлять культурну цінність, з метою збереження;

10) організація розроблення та погодження відповідних програм охорони культурної спадщини;

11) надання визначених цим Законом адміністративних послуг, в тому числі дозвільних документів у сфері охорони культурної спадщини;

12) виконання функції замовника, укладення з цією метою контрактів на виявлення, дослідження, консервацію, реставрацію, реабілітацію, музеєфікацію, ремонт, пристосування об'єктів культурної спадщини та інші заходи щодо охорони культурної спадщини;

13) призначення охоронних заходів у випадках, визначених цим Законом;

14) укладення охоронних договорів на пам'ятки;

15) управління в порядку, встановленому законом, історико-культурними заповідниками державного чи місцевого значення;

16) подання пропозиції центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини про занесення відповідної території до Списку історичних населених місць України;

17) забезпечення в установленому законодавством порядку виготовлення, встановлення та утримання охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок на пам'ятках або в межах їхніх територій;

18) інформування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини про пошкодження, руйнування, загрозу або можливу загрозу пошкодження, руйнування пам'яток, що знаходяться на їх території;

19) здійснення інших повноважень відповідно до закону.

<u>15) надання відповідних дозволів на відновлення земляних робіт;</u> <u>16) погодження відчуження або передачі пам'яток місцевого значення їхніми власниками чи уповноваженими ними органами іншим особам у володіння, користування або управління;</u> <u>17) укладення охоронних договорів на пам'ятки;</u> <u>18) управління в порядку, встановленому законом, історико-культурними заповідниками державного чи місцевого значення;</u> <u>19) подання пропозиції центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини про занесення відповідної території до Списку історичних населених місць України;</u> <u>20) застосування фінансових санкцій за порушення цього Закону;</u> <u>21) забезпечення в установленому законодавством порядку виготовлення, встановлення та утримання охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок на пам'ятках або в межах їхніх територій;</u> <u>22) інформування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини про пошкодження, руйнування, загрозу або можливу загрозу пошкодження, руйнування пам'яток, що знаходяться на їх території.</u> <u>23) здійснення інших повноважень відповідно до закону.</u> <u>2. До повноважень районних державних адміністрацій, виконавчого органу сільської, селищної, міської ради відповідно до їх компетенції у сфері охорони культурної спадщини належить:</u> <u>1) забезпечення виконання цього Закону, інших нормативно-правових актів про охорону культурної спадщини на відповідній території;</u>	2. До повноважень виконавчого органу сільської, селищної, міської ради відповідно до їх компетенції у сфері охорони культурної спадщини належить: 1) забезпечення виконання цього Закону, інших нормативно-правових актів про охорону культурної спадщини на відповідній території; 2) здійснення постійного та періодичного моніторингу у випадках, визначених цим Законом; 3) подання пропозицій органу охорони культурної спадщини вищого рівня про занесення об'єктів культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України, внесення змін до нього та про занесення відповідної території до Списку історичних населених місць України; 4) забезпечення юридичним і фізичним особам доступу до інформації, що міститься у Державному реєстрі нерухомих пам'яток України, а також надання інформації щодо програм та проектів будь-яких змін у зонах охорони пам'яток та в історичних ареалах населених місць; 5) забезпечення дотримання режиму використання пам'яток, їх територій, зон охорони, історичних ареалів; 6) забезпечення захисту об'єктів культурної спадщини від загрози знищення, руйнування або пошкодження; 7) організація відповідних охоронних заходів щодо пам'яток та їх територій у разі виникнення загрози їх пошкодження або руйнування внаслідок дії природних факторів чи проведення будь-яких робіт; 8) забезпечення розробки науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання території пам'ятки; зон охорони, історичних ареалів; 9) організація розроблення відповідних програм охорони культурної спадщини; 10) надання висновків щодо відповідних програм та проектів містобудівних, архітектурних і ландшафтних перетворень, меліоративних, шляхових, земляних робіт на пам'ятках, в зонах охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних
--	---

2) подання пропозицій органу охорони культурної спадщини вищого рівня про занесення об'єктів культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України, внесення змін до нього та про занесення відповідної території до Списку історичних населених місць України;

3) забезпечення юридичним і фізичним особам доступу до інформації, що міститься у витягах з Державного реєстру нерухомих пам'яток України, а також надання інформації щодо програм та проектів будь-яких змін у зонах охорони пам'яток та в історичних ареалах населених місць;

4) забезпечення дотримання режиму використання пам'яток місцевого значення, їх територій, зон охорони;

5) забезпечення захисту об'єктів культурної спадщини від загрози знищення, руйнування або пошкодження;

6) організація розроблення відповідних програм охорони культурної спадщини;

7) надання висновків щодо відповідних програм та проектів містобудівних, архітектурних і ландшафтних перетворень, меліоративних, шляхових, земляних робіт на пам'ятках місцевого значення, історико-культурних заповідних територіях та в зонах їх охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць, а також програм та проектів, реалізація яких може позначитися на стані об'єктів культурної спадщини;

8) організація відповідних охоронних заходів щодо пам'яток місцевого значення та їх територій у разі виникнення загрози їх пошкодження або руйнування внаслідок дії природних факторів чи проведення будь-яких робіт;

9) видання розпоряджень та приписів щодо охорони пам'яток місцевого значення, припинення робіт на цих пам'ятках, їх територіях та в зонах охорони, якщо ці роботи проводяться за відсутності затверджених або погоджених з відповідним органом охорони

ареалах населених місць, а також програм та проектів, реалізація яких може позначитися на стані об'єктів культурної спадщини;

11) надання висновків щодо відчуження або передачі пам'яток місцевого значення їх власниками чи уповноваженими ними органами іншим особам у володіння, користування або управління;

12) забезпечення в установленому законодавством порядку виготовлення, встановлення та утримання охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок на пам'ятках або в межах їх територій;

13) популяризація справи охорони культурної спадщини на відповідній території, організація науково-методичної, експозиційно-виставкової та видавничої діяльності у цій сфері;

14) виконання функції замовника, укладення з цією метою контрактів на виявлення, дослідження, консервацію, реставрацію, реабілітацію, музеєфікацію, ремонт, пристосування об'єктів культурної спадщини та інші заходи щодо охорони культурної спадщини;

15) підготовка пропозицій до програм соціально- економічного розвитку відповідної території і проектів місцевого бюджету та подання їх на розгляд відповідному органу виконавчої влади;

16) інформування органів охорони культурної спадщини вищого рівня про пошкодження, руйнування, загрозу або можливу загрозу пошкодження, руйнування пам'яток, що знаходяться на їх території;

17) участь в організації підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників у сфері охорони культурної спадщини;

18) організація досліджень об'єктів культурної спадщини, які потребують рятівних робіт;

19) здійснення інших повноважень відповідно до закону.

3. До повноважень спеціально утвореного виконавчого органу міської ради, ради об'єднаних територіальних громад з питань охорони

культурної спадщини програм та проектів, передбачених цим Законом дозволів або з відхиленням від них;

10) надання висновків щодо відчуження або передачі пам'яток місцевого значення їх власниками чи уповноваженими ними органами іншим особам у володіння, користування або управління;

11) укладення охоронних договорів на пам'ятки в межах повноважень, делегованих органом охорони культурної спадщини вищого рівня відповідно до закону;

12) забезпечення в установленому законодавством порядку виготовлення, встановлення та утримання охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок на пам'ятках або в межах їх територій;

13) підготовка пропозицій та проектів розпоряджень щодо проведення робіт з консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту та пристосування об'єктів культурної спадщини, відповідного використання пам'яток та подання їх на розгляд відповідному органу виконавчої влади;

14) популяризація справи охорони культурної спадщини на відповідній території, організація науково-методичної, експозиційно-виставкової та видавничої діяльності у цій сфері;

15) виконання функції замовника, укладення з цією метою контрактів на виявлення, дослідження, консервацію, реставрацію, реабілітацію, музеєфікацію, ремонт, пристосування об'єктів культурної спадщини та інші заходи щодо охорони культурної спадщини;

16) підготовка пропозицій до програм соціально-економічного розвитку відповідної території і проектів місцевого бюджету та подання їх на розгляд відповідному органу виконавчої влади;

17) погодження проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок відповідно до вимог [Земельного кодексу України](#);

культурної спадщини крім повноважень, визначених частиною 2 цієї статті належить:

1) здійснення державного контролю у сфері охорони культурної спадщини у випадках, визначених цим Законом;

2) надання визначених цим Законом адміністративних послуг, в тому числі дозвільних документів у сфері охорони культурної спадщини;

3) укладення охоронних договорів на пам'ятки в межах повноважень, делегованих органом охорони культурної спадщини вищого рівня відповідно до закону;

4) призначення охоронних заходів у випадках, визначених цим Законом;

5) розгляд справ про адміністративні правопорушення та накладення адміністративних стягнень на фізичних осіб або притягнення до відповідальності за порушення законодавства про охорону культурної спадщини юридичних осіб у випадках, визначених цим Законом.

4. Органи охорони культурної спадщини щорічно звітують перед центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини та громадськістю про стан збереження об'єктів культурної спадщини.

5. Голови обласних, Київської та Севастопольської міських, державних адміністрацій та сільські, селищні, міські голови призначають на посаду і звільняють з посади працівників структурних підрозділів, відповідальних за здійснення повноважень у сфері охорони культурної спадщини за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини.

<u>18) інформування органів охорони культурної спадщини вищого рівня про пошкодження, руйнування, загрозу або можливу загрозу пошкодження, руйнування пам'яток, що знаходяться на їх території;</u> <u>19) участь в організації підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників у сфері охорони культурної спадщини;</u> <u>20) організація досліджень об'єктів культурної спадщини, які потребують рятувних робіт;</u> <u>21) застосування фінансових санкцій за порушення цього Закону;</u> <u>22) здійснення інших повноважень відповідно до закону.</u> <u>3. Органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласні, районні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, відповідний виконавчий орган сільської, селищної, міської ради щорічно звітують перед центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини та громадськістю про стан збереження об'єктів культурної спадщини.</u> <u>4. Голови обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій та сільські, селищні, міські голови призначають на посаду і звільняють з посади керівників відповідних органів охорони культурної спадщини за погодженням з органом охорони культурної спадщини вищого рівня відповідно до закону.</u>	
Стаття 6-1. Порядок надання дозволів, погоджень і висновків	Виключити
<u>Дозволи, погодження і висновки, передбачені цим Законом, надаються органами охорони культурної спадщини безоплатно.</u> <u>Рішення про надання або про відмову в наданні дозволу, погодження чи висновку приймається органом охорони культурної спадщини протягом одного місяця з дня подання фізичною чи юридичною особою відповідних документів у порядку, встановленом у Кабінетом Міністрів України.</u>	

<u>Набуття суб'єктом господарювання права на провадження будь-яких дій щодо здійснення господарської діяльності на об'єктах культурної спадщини за декларативним принципом забороняється.</u>	
Стаття 8. Залучення фахівців та населення до охорони культурної спадщини 1. Органи охорони культурної спадщини можуть залучати до роботи за їхньою згодою досвідчених фахівців у сфері охорони культурної спадщини, а також громадян на правах громадських інспекторів для спостереження за станом зберігання та використання пам'яток, їхніх територій і зон охорони, охоронюваних археологічних територій, історичних ареалів населених місць. 2. Органи охорони культурної спадщини можуть винагороджувати залучуваних фахівців та громадян на правах громадських інспекторів, а також відшкодовувати їм витрати, пов'язані з виконанням доручень щодо охорони культурної спадщини, за рахунок коштів, призначених для фінансування охорони культурної спадщини в порядку, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.	Стаття _ . Громадський контроль у сфері охорони культурної спадщини 1. Громадський контроль у сфері охорони культурної спадщини здійснюють громадські інспектори з охорони культурної спадщини з метою спостереження за станом зберігання та використання пам'яток, їхніх територій, зон охорони, охоронюваних археологічних територій, історичних ареалів населених місць згідно з Положенням, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини. Громадські інспектори з охорони культурної спадщини: а) беруть участь у проведенні спільно з посадовими особами відповідних органів охорони культурної спадщини періодичного моніторингу; б) складають акти візуального обстеження об'єкта контролю; в) повідомляють про факти порушень законодавства про охорону культурної спадщини органам охорони культурної спадщини відповідно до Положення про громадський контроль.
Стаття 14. Занесення об'єкта культурної спадщини до Реєстру та внесення змін до нього 1. Занесення об'єкта культурної спадщини до Реєстру та внесення змін до нього (вилучення з Реєстру, зміна категорії пам'ятки) провадяться відповідно до категорії пам'ятки: ... <u>3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини видає власнику пам'ятки або уповноваженому ним органу свідоцтво про реєстрацію об'єкта культурної спадщини як пам'ятки.</u> <u>4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини надає органу</u>	Стаття 14. Занесення об'єкта культурної спадщини до Реєстру та внесення змін до нього 1. Занесення об'єкта культурної спадщини до Реєстру та внесення змін до нього (надання статусу втраченої пам'ятки, зміна категорії пам'ятки) провадяться відповідно до категорії пам'ятки: ... 3. Виключити. 4. Виключити.

<u>виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органам охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій, відповідним виконавчим органам сільської, селищної, міської ради витяги з Реєстру щодо пам'яток, які розташовані на їхніх територіях.</u>	
відсутня стаття	Стаття 14-1 Територія пам'ятки 1. Територія пам'ятки – земельна ділянка, історично і топографічно пов'язана з розпланувально-просторовою еволюцією пам'ятки і для якої визначається спеціальний охоронний режим використання з метою збереження цілісності пам'ятки. Межі та режими використання території пам'ятки визначаються за результатом проведених досліджень на підставі науково-проектної документації та затверджуються рішенням: - центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, - щодо пам'яток національного значення; - органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій - щодо пам'яток місцевого значення. Межі території пам'ятки визначаються в сучасних межах землеволодіння. Забудова території пам'ятки здійснюється у відповідності до визначених режимів використання території пам'ятки за погодженням з органом охорони культурної спадщини, а будь які земельні роботи проводяться за дозволом органу охорони культурної спадщини. 2. Замовником науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання території пам'ятки є виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, на території якої розташована пам'ятка, власники пам'яток чи уповноважені ним особи. Розробниками науково-проектної документації з визначення меж і режимів використання території пам'яток є науково-проектні чи науково-дослідні організації у сфері охорони культурної спадщини.

перелік яких визначає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері охорони культурної спадщини.

Порядок визначення меж та режимів використання території пам'ятки встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

Склад та зміст науково-проектної документації з визначення меж та режимів використання території пам'ятки встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

3. До визначення в установленому порядку меж та режимів використання території пам'ятки відповідно до частини першої цієї статті, межі та режими використання території пам'ятки визначається відповідно до передбачених в обліковій документації меж і режимів використання.

У разі відсутності меж території пам'ятки в обліковій документації її межі визначаються:

для пам'яток археології:

для поселень - 1000 метрів навколо від знахідки фрагменту ділянки археологічного культурного шару, визначеній в обліковій документації;

для городищ - 500 метрів навколо залишків оборонних споруд (вал, рів) за умови їх фіксації на місцевості;

для безкурганних могильників - 500 метрів навколо знахідки фрагменту ділянки археологічного культурного шару поховання;

для курганів, тощо - 500 метрів навколо від центральної точки, визначеній в обліковій документації;

для пам'яток архітектури - земельною ділянкою навколо пам'ятки, що дорівнює подвійній її висоті;

для пам'яток садово-паркового мистецтва, історії, монументального мистецтва, ландшафтних, містобудування - земельною ділянкою, зайнятою пам'яткою.

У разі відсутності в обліковій документації режимів використання території пам'ятки її режим використання виключає

забудову територій, а будь які земельні роботи, крім сінокосіння, неглибокої оранки або випасання худоби, можуть бути проведені лише за умови попередніх археологічних розвідок та за дозволом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, на земельні роботи.

4. Про визначення меж і режимів використання території пам'ятки відповідно до частини третьої цієї статті зазначається в рішенні про занесення пам'ятки до Реєстру.

5. Зміна затверджених меж і режимів використання пам'ятки здійснюються в порядку, визначеному частиною першою цієї статті.

6. Межі та режими використання території пам'ятки передаються протягом десяти робочих днів з дня прийняття рішення про занесення пам'ятки до Реєстру або про затвердження відповідної науково-проектної документації до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує ведення Державного земельного кадастру для відображення їх на картографічній основі Державного земельного кадастру та до органу, відповідального за ведення містобудівного кадастру. Межі та режими використання території пам'ятки є невід'ємною частиною земельного кадастру та містобудівного кадастру.

Стаття 15. Вилучення пам'ятки з Реєстру

Вилучення пам'ятки з Реєстру здійснюється лише у разі:

якщо пам'ятку зруйновано;

якщо пам'ятка археології, що не виявлена в наземних обсягових формах, досліджена на всій площі і по всій глибині культурного шару і при цьому не виявлено об'єктів культурної спадщини, які підлягають консервації або музеєфікації на місці та подальшому використанню;

якщо пам'ятка втратила предмет охорони.

норма відсутня

Стаття 15. Надання статусу втраченої пам'ятки

1. Пам'ятці надається статус втраченої пам'ятки у разі:

якщо пам'ятку зруйновано;

якщо пам'ятка археології, що не виявлена в наземних обсягових формах, досліджена на всій площі і по всій глибині культурного шару і при цьому не виявлено об'єктів культурної спадщини, які підлягають консервації або музеєфікації на місці та подальшому використанню;

якщо пам'ятка втратила предмет охорони.

2. Режими використання втраченої пам'ятки або її території у встановлених межах території пам'ятки визначається на підставі архітектурних та містобудівних конкурсів, що проводяться органом місцевого самоврядування, на території якого розміщена втрачена

	пам'ятка.
Стаття 16. Інформування про об'єкти культурної спадщини, занесені до Реєстру 1. Інформування про об'єкти культурної спадщини, занесені до Реєстру, провадиться шляхом: публікації Реєстру та внесених до нього змін; надання інформації, що міститься в Реєстрі, у відповідь на запит на інформацію; встановлення охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок на пам'ятках або в межах їхніх територій незалежно від форм власності. 2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини забезпечує публікацію Реєстру та внесених до нього змін <u>у спеціалізованому періодичному виданні та на своєму офіційному веб-сайті.</u>	Стаття 16. Інформування про об'єкти культурної спадщини, занесені до Реєстру 1. Інформування про об'єкти культурної спадщини, занесені до Реєстру, провадиться органами охорони культурної спадщини шляхом: публікації Реєстру та внесених до нього змін; надання інформації, що міститься в Реєстрі, у відповідь на запити юридичних і фізичних осіб відповідно до Порядку обліку об'єктів культурної спадщини; встановлення охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок на пам'ятках або в межах їхніх територій незалежно від форм власності. 2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини забезпечує публікацію Реєстру та внесених до нього змін на своєму офіційному веб-сайті.
Стаття 18. Здійснення права власності на об'єкти культурної спадщини, що є пам'ятками 1. Об'єкти культурної спадщини, що є пам'ятками (за винятком пам'яток, відчуження або передача яких обмежується законодавчими актами України) можуть бути відчужені, а також передані власником або уповноваженим ним органом у володіння, користування чи управління іншій юридичній або фізичній особі за наявності погодження відповідного органу охорони культурної спадщини. <u>Пам'ятка може бути приватизована лише за умови укладення майбутнім власником з відповідним органом охорони культурної спадщини попереднього договору про укладення в майбутньому охоронного договору на пам'ятку (її частину) з викладенням його</u>	Стаття 18. Здійснення права власності на об'єкти культурної спадщини, що є пам'ятками 1. Об'єкти культурної спадщини, що є пам'ятками (за винятком пам'яток, відчуження або передача яких обмежується законодавчими актами України) можуть бути приватизовані, відчужені, а також передані власником або уповноваженим ним органом у володіння, користування чи управління іншій юридичній або фізичній особі за наявності погодження відповідного органу охорони культурної спадщини. Виключити.

істотних умов, у тому числі щодо цільового використання пам'ятки, робіт, які майбутній власник зобов'язується провести на пам'ятці з метою утримання її в належному стані.

Перелік пам'яток, які не підлягають приватизації, затверджується Верховною Радою України.

Пам'ятка національного значення, що перебуває у державній чи комунальній власності і потребує спеціального режиму охорони, може надаватися у користування за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини.

2. Особі, яка набула права володіння, користування чи управління пам'яткою, за винятком наймача державної або комунальної квартири (будинку), забороняється передавати цю пам'ятку у володіння, користування чи управління іншій особі без погодження відповідного органу охорони культурної спадщини.

Перелік пам'яток, які не підлягають приватизації, затверджується Верховною Радою України.

Виключити.

2. Особі, яка набула права володіння, користування чи управління пам'яткою, за винятком наймача державної або комунальної квартири (будинку), забороняється передавати цю пам'ятку у володіння, користування чи управління іншій особі без погодження відповідного органу охорони культурної спадщини.

Стаття 20. Право привілеєвої купівлі пам'яток

1. У разі продажу пам'ятки (крім пам'ятки, яка не підлягає приватизації) власник або уповноважений ним орган зобов'язаний у письмовій формі повідомити про це відповідний орган охорони культурної спадщини із зазначенням ціни та інших умов продажу.

2. Центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері охорони культурної спадщини має право привілеєвої купівлі пам'ятки національного значення. Орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органи охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій та відповідний виконавчий орган сільської, селищної, міської ради мають право привілеєвої купівлі пам'ятки місцевого

Стаття 20. Право привілеєвої купівлі пам'яток

1. У разі відчуження пам'ятки (крім пам'ятки, яка не підлягає приватизації) власник або уповноважений ним орган зобов'язаний у письмовій формі повідомити про це орган охорони культурної спадщини **за місцезнаходженням пам'ятки** із зазначенням ціни та інших умов продажу.

2. **Органи охорони культурної спадщини мають право привілеєвої купівлі пам'ятки. У разі відмови від здійснення цього права чи нездійснення його протягом місяця з дня одержання повідомлення власник або уповноважений ним орган має право на продаж пам'ятки.**

Неповідомлення власником або уповноваженим ним органом органу охорони культурної спадщини за місцезнаходженням пам'ятки

значення. У разі відмови від здійснення цього права чи нездійснення його протягом місяця з дня одержання повідомлення власник або уповноважений ним орган має право на продаж пам'ятки.

Право привілеєвої купівлі пам'ятки не застосовується, коли покупцем пам'ятки, яка перебуває у приватній власності, є діти, дружина і батьки або, за їх відсутності, брати і сестри, а також дід та бабка як з боку батька, так і з боку матері, і небожі та небоги продавця.

Стаття 24. Утримання та використання пам'яток

1. Власник або уповноважений ним орган, користувач зобов'язані утримувати пам'ятку в належному стані, своєчасно провадити ремонт, захищати від пошкодження, руйнування або знищення відповідно до цього Закону та охоронного договору.

2. Використання пам'ятки повинно здійснюватися відповідно до режимів використання, встановлених органами охорони культурної спадщини, у спосіб, що потребує якнайменших змін і доповнень пам'ятки та забезпечує збереження її матеріальної автентичності, просторової композиції, а також елементів обладнання, упорядження, оздобу тощо.

Режими використання пам'яток встановлює:

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини щодо пам'яток національного значення;

орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації щодо пам'яток місцевого значення.

при здійсненні відчуження тягне за собою недійсність такого правочину.

Право привілеєвої купівлі пам'ятки не застосовується, коли покупцем пам'ятки, яка перебуває у приватній власності, є діти, один із подружжя, батьки або, за їх відсутності, брати і сестри, а також дід та бабка як з боку батька, так і з боку матері, рідні дядько та тітка, і небожі та небоги продавця.

Стаття 24. Утримання та використання пам'яток

1. Власник або уповноважений ним орган, користувач зобов'язані утримувати пам'ятку в належному стані, своєчасно провадити ремонт, захищати від пошкодження, руйнування або знищення відповідно до цього Закону та охоронного договору.

2. Використання пам'ятки повинно здійснюватися відповідно до режимів використання, встановлених органами охорони культурної спадщини, у спосіб, що потребує якнайменших змін і доповнень пам'ятки та забезпечує збереження її матеріальної автентичності, просторової композиції, а також елементів обладнання, упорядження, оздобу тощо.

Режим використання пам'ятки визначається за результатом проведених досліджень на підставі науково-проектної (науково-дослідної) документації та встановлюється рішенням:

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини щодо пам'яток національного значення;

органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та Севастопольської міськими державними адміністраціями щодо пам'яток місцевого значення.

Розробниками науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення режиму використання пам'ятки є науково-проектні чи науково-дослідні організації у сфері охорони культурної

спадщини, перелік яких визначає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері охорони культурної спадщини.

Порядок визначення режимів використання пам'яток встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

Склад та зміст науково-проектної документації з визначення режимів використання пам'яток встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

3. До визначення в установленому порядку режиму використання пам'ятки відповідно до частини другої цієї статті, режим використання пам'ятки визначається відповідно до рекомендованих в обліковій документації режимів використання.

У разі відсутності режиму використання пам'ятки в обліковій документації її використання має бути тотожним функціональному призначенню пам'ятки, визначеному на момент надання їй відповідного статусу.

4. Забороняється змінювати призначення пам'ятки, її частин та елементів, робити написи, позначки на ній, на її території та в її охоронній зоні без дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини.

5. У разі виникнення загрози для збереженості пам'ятки її власник або уповноважений ним орган, особа, яка набула права володіння, користування чи управління, зобов'язані негайно повідомити про це орган охорони культурної спадщини на території якого розташована пам'ятка.

6. Обов'язковою умовою правочинів, пов'язаних з щойно виявленим об'єктом культурної спадщини, пам'яткою культурної спадщини, її частиною є забезпечення сторонами правочину дотримання умов охоронного договору та визначених режимів використання.

3. Забороняється змінювати призначення пам'ятки, її частин та елементів, робити написи, позначки на ній, на її території та в її охоронній зоні без дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини.

4. У разі виникнення загрози для збереженості пам'ятки її власник або уповноважений ним орган, особа, яка набула права володіння, користування чи управління, зобов'язані негайно повідомити про це орган охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій та орган місцевого самоврядування, на території якого розташована пам'ятка.

~~5. Розміщення реклами на пам'ятках національного значення, в межах зон охорони цих пам'яток, історичних ареалів населених місць здійснюється на підставі дозволу, що оформлюється (видається) відповідно до Закону України "Про рекламу" за участю центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини.~~

Розміщення реклами на пам'ятках місцевого значення, в межах зон охорони цих пам'яток, історичних ареалів населених місць здійснюється на підставі дозволу, що оформлюється (видається) відповідно до <u>Закону України "Про рекламу"</u> за участю органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій. Зазначені органи беруть участь в оформленні дозволу на розміщення реклами шляхом погодження за зверненням органу, що видає дозвіл, без залучення суб'єкта господарювання. 6. Розміщення реклами на об'єктах всесвітньої спадщини забороняється. Розміщення реклами в буферних зонах об'єктів всесвітньої спадщини здійснюється за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини. Вимоги щодо розміщення реклами в буферних зонах об'єктів всесвітньої спадщини затверджуються Кабінетом Міністрів України.	Відсутність охоронного договору при вчинені правочину, пов'язаного з цим щойно виявленим об'єктом культурної спадщини, пам'яткою культурної спадщини, її частиною тягне за собою недійсність такого правочину. 7. Розміщення реклами на пам'ятках, територіях історико-культурних заповідників (історико-культурних заповідних територіях) та об'єктах всесвітньої спадщини забороняється. Вимоги щодо розміщення вивісок на пам'ятках, реклами та вивісок в буферних зонах об'єктів всесвітньої спадщини, в історичних ареалах та зонах охорони пам'яток затверджуються Кабінетом Міністрів України.
Стаття 26. Консервація, реставрація, реабілітація, музеєфікація, ремонт та пристосування пам'яток <u>1. Консервація, реставрація, реабілітація, музеєфікація, ремонт, пристосування пам'яток національного значення здійснюються лише за наявності письмового дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини на підставі погодженої з ним науково-проектної документації.</u> <u>Консервація, реставрація, реабілітація, музеєфікація, ремонт, пристосування пам'яток місцевого значення здійснюються за наявності письмового дозволу органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій відповідно до їхньої компетенції, на підставі погодженої з ними науково-проектної документації.</u>	Стаття 26. Консервація, реставрація, реабілітація, музеєфікація, ремонт та пристосування пам'яток 1. Консервація, реставрація, реабілітація, музеєфікація, ремонт, пристосування пам'яток здійснюються лише за наявності письмового дозволу органу охорони культурної спадщини на підставі науково-проектної документації. Виключити

Розробленню проектів консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту, пристосування пам'яток передуює проведення необхідних науково-дослідних робіт, у тому числі археологічних і геологічних. У складі організаційно-функціональної структури підприємства - виконавця робіт з консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту, пристосування пам'яток мають передбачатися підрозділи та/або фахівці, які забезпечують виконання відповідних виробничо-технічних, виробничих функцій. Головний архітектор проекту, керівники та виконавці робіт повинні мати освітні та освітньо-кваліфікаційні рівні для проведення відповідних робіт. 3. Роботи із збереження об'єктів культурної спадщини проводяться згідно з реставраційними нормами та правилами, погодженими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини. Будівельні норми та правила застосовуються у разі проведення робіт із збереження об'єкта культурної спадщини лише у випадках, що не суперечать інтересам збереження цього об'єкта.	
Відсутня	Стаття 29-1. Система державного контролю (нагляду) у сфері охорони культурної спадщини 1. Державний контроль (нагляд) у сфері охорони культурної спадщини є частиною загальної системи охорони культурної спадщини. 2. Державний <u>контроль</u> у сфері охорони культурної спадщини це сукупність заходів для недопущення пошкодження, руйнування об'єкта контролю, усунення загроз або можливих загроз знищення або пошкодження, заподіяння шкоди об'єкту державного контролю, забезпечення дотримання встановлених відповідно до цього Закону режимів використання та захист традиційного характеру середовища.

	Державний контроль у сфері охорони культурної спадщини забезпечують центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику та інші органи охорони культурної спадщини, орган управління об'єкта всесвітньої спадщини в межах повноважень визначених цим Законом. 3. Державний нагляд у сфері охорони культурної спадщини - це сукупність заходів, спрямованих на дотримання органами охорони культурної спадщини вимог законодавства у сфері охорони культурної спадщини. Державний нагляд у сфері охорони культурної спадщини здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини.
	Стаття 29-2. Державний контроль у сфері охорони культурної спадщини
	1. Державний контроль у сфері охорони культурної спадщини забезпечується шляхом створення системи моніторингу та прийняттям управлінських рішень, що включають розробку механізму оптимального функціонування об'єкта державного контролю, запобігання його руйнуванню або заподіяння шкоди та призначення у зв'язку з цим охоронних заходів, а також застосування заходів реагування у разі виявлення порушень Закону. В межах здійснення державного контролю у сфері охорони культурної спадщини органи охорони культурної спадщини у своїй діяльності взаємодіють з Національною поліцією, органами прокуратури та іншими правоохоронними і контролюючими органами. 2. Об'єктом державного контролю є щойно виявлений об'єкт культурної спадщини, пам'ятка культурної спадщини, об'єкт всесвітньої спадщини, їх території, зони охорони, буферна зона, історичний ареал населеного місця, внесеного до Списку історичних населених місць України, історико-культурний заповідник, історико-культурна заповідна територія.

3. **Система моніторингу** (постійний, періодичний моніторинг та дослідження) включає комплекс наукових, організаційних та інших засобів, які забезпечують систематичне спостереження за станом об'єкта контролю шляхом збору, обробки та аналізу інформації про стан об'єкта контролю та тенденції розвитку природних, техногенних та суспільних процесів, що можуть на нього вплинути.

4. **Постійний моніторинг** це аналіз інформації про об'єкт контролю щодо відповідності встановленим режимам його використання та вимогам щодо захисту, збереження, утримання цього об'єкта.

Постійний моніторинг за місцем знаходження об'єкта контролю проводиться:

- об'єкта всесвітньої спадщини, його території, буферної зони
- органом управління об'єкта всесвітньої спадщини;
- історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території - центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини;
- інших об'єктів контролю - виконавчим органом сільської, селищної, міської рад або, у разі утворення, спеціально утвореним виконавчим органом міської ради, ради об'єднаних територіальних громад у сфері охорони культурної спадщини, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласною, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

5. **Періодичний моніторинг** це збір, обробка та аналіз інформації про стан збереження об'єкта контролю з безпосереднім візуальним обстеженням об'єкта контролю на місці, в тому числі із залучення громадських інспекторів та Українським товариством охорони пам'яток історії та культури.

Плановий захід періодичного моніторингу проводиться за місцезнаходженням об'єкта контролю:

- раз на місяць об'єкта всесвітньої спадщини, його території, буферної зони - органом управління об'єкта всесвітньої спадщини;

	- раз на рік історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території - центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини; - раз на два роки інших об'єктів контролю - виконавчим органом сільської, селищної, міської рад або, у разі утворення, спеціально утвореним виконавчим органом міської ради, ради об'єднаних територіальних громад у сфері охорони культурної спадщини. У разі надходження інформації про пошкодження, руйнування, загрозу або можливу загрозу пошкодження, руйнування об'єкта контролю чи загрози традиційному характеру середовища чи універсальній цінності об'єкта всесвітньої спадщини проводиться позаплановий захід періодичного моніторингу за місцезнаходженням об'єкта контролю: - спеціально утвореним виконавчим органом міської ради, ради об'єднаних територіальних громад у сфері охорони культурної спадщини; - органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласною, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями - у разі відсутності за місцезнаходженням об'єкта контролю спеціально утвореного виконавчого органу у сфері охорони культурної спадщини; - центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) – у разі загрози універсальній цінності об'єкта всесвітньої спадщини, його території, буферній зоні чи загрози історико-культурному заповіднику, історико-культурній заповідній території. 6. В межах постійного та періодичного моніторингу посадові особи органів охорони культурної спадщини, які проводять моніторинг, мають право: - безперешкодного доступу до об'єкта контролю, що підлягає обстеженню; - складання акту про правопорушення у разі виявлення порушень;
--	--

- здійснювати зйомки, фотографування, звукозапис, кіно- і відеозйомки, у тому числі з літальних апаратів та із застосуванням космічних технологій;

- залучати до проведення візуальних обстежень об'єкта контролю представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, експертних та громадських організацій (за погодженням з їх керівниками), фахівців науково-дослідних та науково-проектних організацій;

- одержувати в установленому законодавством порядку від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, фізичних осіб інформацію та документи, необхідні для здійснення контролю.

7. Дослідження – це дії, спрямовані на одержання нової інформації про об'єкт державного контролю та обумовлені змінами його стану, виникненням загрози для його збереженості, або у випадках, визначених законом. Дослідження проводяться науково-проектними чи науково-дослідними організаціями у сфері охорони культурної спадщини, перелік яких визначає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері охорони культурної спадщини.

Склад та зміст таких досліджень, а також порядок їх розроблення та затвердження регламентується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

8. За результатами моніторингу органом охорони культурної спадщини, який його проводив, призначаються такі охоронні заходи:

- необхідність проведення досліджень;
- зміна виду або способу використання пам'ятки культурної спадщини;
- здійснення робіт, які необхідно провести на об'єкті державного контролю;

- заборона будь-якої діяльності юридичних або фізичних осіб, що створює загрозу об'єкту контролю чи універсальній цінності об'єкта всесвітньої спадщини;

Охоронні заходи призначаються шляхом видання:

- розпорядження - власнику пам'ятки або уповноваженому ним органу (особі);

- припису - будь-якій юридичній або фізичних осіб, діяльність якої (бездіяльність) створює загрозу пам'ятці, традиційному характеру середовища чи видатній універсальній цінності об'єкта всесвітньої спадщини.

Розпорядження та приписи органів охорони культурної спадщини є обов'язковими до виконання.

Розпорядження та приписи органів охорони культурної спадщини виконавчих органів сільської, селищної, міської ради, спеціально утворених виконавчих органів міської ради, ради об'єднаних територіальних громад у сфері охорони культурної спадщини, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, органу управління об'єкта всесвітньої спадщини; центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини можуть бути оскаржені до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю), або до суду.

9. У разі виявлення порушень цього Закону за результатом постійного або періодичного моніторингу, а також невиконання призначених органом охорони культурної спадщини заходів застосовуються заходи реагування:

розгляд справи про адміністративні правопорушення та накладення адміністративних стягнень на фізичних осіб;

притягнення до відповідальності за порушення законодавства про охорону культурної спадщини юридичних осіб.

Заходи реагування застосовують органи охорони культурної спадщини за місцезнаходженням об'єкта контролю:

	спеціально утворений виконавчий орган міської ради, ради об'єднаних територіальних громад у сфері охорони культурної спадщини; орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласна, Київська та Севастопільська міські державні адміністрації - у разі відсутності за місцезнаходженням об'єкта контролю спеціально утвореного виконавчого органу у сфері охорони культурної спадщини; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) – у разі якщо порушення вчинено на території об'єкта всесвітньої спадщини, буферної зони чи історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території. 10. Державний контроль у сфері охорони культурної спадщини здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.
Відсутня норма	Стаття 29-3. Державний нагляд у сфері охорони культурної спадщини
	1. З метою здійснення державного нагляду у сфері охорони культурної спадщини працівники центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини: - перевіряють законність рішень органів охорони культурної спадщини; - розглядають скарги на видані органами охорони культурної спадщини, органом управління об'єктом всесвітньої спадщини розпорядження та приписи, - витребовують від органів охорони культурної спадщини, фізичних та юридичних осіб документи і матеріали щодо предмета нагляду, одержує інформацію з автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та баз даних, створених органами державної влади;

	- вимагають від органів охорони культурної спадщини проведення періодичного моніторингу або призначення охоронних заходів відповідно до цього Закону; - залучають у разі потреби до здійснення нагляду фахівців підприємств, установ, організацій, контрольних і фінансових органів. 2. Рішення органу охорони культурної спадщини, про визначення режимів використання пам'ятки, меж і режимів використання території пам'ятки, зони охорони, історичного ареалу населених місць, прийняті з порушенням цього Закону, можуть бути оскаржені протягом 30 календарних днів з дня їх прийняття до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю). Розпорядження та приписи органів охорони культурної спадщини виконавчих органів сільської, селищної, міської ради, спеціально утворених виконавчих органів міської ради, ради об'єднаних територіальних громад у сфері охорони культурної спадщини, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, органу управління об'єкта всесвітньої спадщини; центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини можуть бути оскаржені можуть бути оскаржені протягом 5 календарних днів з дня їх видання до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю). Строк розгляду та вирішення скарг складає 10 календарних днів. Дія рішень, які оскаржуються, на період розгляду скарги зупиняється. Якщо за результатами розгляду скарги буде встановлено факт порушення органом охорони культурної спадщини вимог цього Закону чи процедури прийняття такого рішення центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини приймає рішення про скасування відповідного рішення органу
--	---

охорони культурної спадщини про що протягом трьох робочих днів з дня його прийняття повідомляє скаржника і орган, рішення якого скасовано.

Порядок розгляду скарг на рішення органів охорони культурної спадщини визначає Порядок здійснення державного нагляду у сфері охорони культурної спадщини.

3. У разі виявлення порушень вимог законодавства у сфері охорони культурної спадщини центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) приймає рішення про:

- видання органу охорони культурної спадщини припису про усунення порушень вимог законодавства у сфері охорони культурної спадщини;

- розгляд справи про адміністративні правопорушення та накладення адміністративних стягнень на посадових осіб органів охорони культурної спадщини;

- винесення подання про звільнення посадової особи органів охорони культурної спадщини до органу, який здійснив його призначення;

- скасування чи зупинення дії рішень, прийнятих органами охорони культурної спадщини, які порушують вимоги цього Закону.

- скасування рішення суб'єкта надання адміністративної послуги у порядку, визначеному цим Законом.

3. Рішення центрального орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) та вимоги його посадових осіб, прийняті у відповідності до цього Закону, є обов'язковими до виконання всіма органами охорони культурної спадщини, державними органами, підприємствами, установами та організаціями, незалежно від форм власності і підпорядкування, а також громадянами.

	Рішення центрального орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду є обов'язковими до виконання, можуть бути оскаржені до суду. 5. Державний нагляд у сфері охорони культурної спадщини здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.
Стаття 30. Заборона діяльності, яка створює загрозу пам'яткам Органи охорони культурної спадщини зобов'язані заборонити будь-яку діяльність юридичних або фізичних осіб, що створює загрозу пам'ятці або порушує законодавство, державні стандарти, норми і правила у сфері охорони культурної спадщини. Приписи органів охорони культурної спадщини є обов'язковими для виконання всіма юридичними та фізичними особами. Органи місцевого самоврядування, на території яких не створено органів охорони культурної спадщини, зобов'язані заборонити будь-яку діяльність юридичних або фізичних осіб, що створює загрозу пам'ятці, негайно повідомивши про це відповідний орган охорони культурної спадщини місцевого органу виконавчої влади. Органи місцевого самоврядування зобов'язані повідомляти відповідні органи охорони культурної спадщини про бездіяльність власника або уповноваженого ним органу, особи, яка набула права володіння, користування чи управління, що створює загрозу пам'ятці. На об'єктах підводної культурної спадщини зі статусом морського меморіалу забороняється ведення будь-яких форм діяльності, зокрема підводно-екскурсійної, крім потреб наукових досліджень або інвентаризації.	Виключити
Стаття 32. Зони охорони пам'яток, буферні зони об'єктів всесвітньої спадщини, історичні ареали населених місць <u>1. З метою захисту традиційного характеру середовища окремих пам'яток, їх комплексів (ансамблів), історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій навколо них мають</u>	Стаття 32. Зони охорони пам'яток, буферні зони об'єктів всесвітньої спадщини, історичні ареали населених місць 1. З метою захисту традиційного характеру середовища окремих пам'яток, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій та об'єктів всесвітньої спадщини

встановлюватися зони охорони пам'яток: охоронні зони, зони регулювання забудови, зони охоронюваного ландшафту, зони охорони археологічного культурного шару.

Межі та режими використання зон охорони пам'яток визначаються відповідною науково-проектною документацією і затверджуються відповідним органом охорони культурної спадщини.

Порядок визначення та затвердження меж і режимів використання зон охорони пам'яток та внесення змін до них встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

2. З метою забезпечення збереження видатної універсальної цінності об'єктів всесвітньої спадщини навколо них встановлюються буферні зони, про затвердження яких центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини, в установленому порядку інформує Комітет всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Межі та режими використання буферних зон об'єктів всесвітньої спадщини визначаються відповідною науково-проектною документацією і затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

3. З метою захисту традиційного характеру середовища населених місць вони заносяться до Списку історичних населених місць України.

Список історичних населених місць України за поданням центрального органу виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини затверджується Кабінетом Міністрів України.

Межі та режими використання історичних ареалів населених місць, обмеження господарської діяльності на територіях історичних ареалів населених місць визначаються у порядку, встановленому

визначаються зони охорони (охоронні зони, зони регулювання забудови, зони охоронюваного ландшафту, зони охорони археологічного культурного шару) і буферні зони.

2. Межі та режими використання зон охорони пам'яток, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій визначаються на підставі науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання зон охорони за результатами проведених досліджень та затверджуються рішенням:

- центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, - щодо пам'яток національного значення, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій;**
- органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та Севастопольської міськими державними адміністраціями - щодо пам'яток місцевого значення.**

Замовником науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання зон охорони пам'яток є виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, на території якої розташована пам'ятка, власники пам'яток чи уповноважені ним особи.

Замовником науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання зон охорони історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій є їх адміністрації.

Порядок визначення та затвердження меж і режимів використання зон охорони та внесення змін до них встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

Склад та зміст науково-проектної документації з визначення меж і режимів використання зон охорони встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

Зміна визначених меж і режимів використання зон охорони здійснюється відповідно до цієї статті.

Кабінетом Міністрів України, відповідною науково-проектною документацією, яка затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини або уповноваженими ним органами охорони культурної спадщини.

4. На охоронюваних археологічних територіях, у межах зон охорони пам'яток, історичних ареалів населених місць, занесених до Списку історичних населених місць України, забороняються містобудівні, архітектурні чи ландшафтні перетворення, будівельні, меліоративні, шляхові, земляні роботи без дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини.

3. До визначення в установленому порядку відповідно до частини другої цієї статті зон охорони граничні межі охоронної зони становлять 500 метрів від межі території пам'ятки, історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території.

Режим використання охоронної зони до проведення досліджень та затвердження в установленому законом порядку науково-проектної документації виключає можливість нового будівництва, а будь які земляні роботи здійснюються за дозволом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини.

4. Особливим видом охоронної зони є буферна зона об'єкта всесвітньої спадщини, яка встановлюється навколо об'єкта всесвітньої спадщини з метою забезпечення збереження його видатної універсальної цінності.

Межі і режими використання буферної зони об'єкта всесвітньої спадщини визначаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини шляхом затвердження науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання буферної зони.

Замовником науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання буферної зони є орган управління об'єктом всесвітньої спадщини.

Порядок визначення та затвердження меж і режимів використання буферної зони та внесення змін до них встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

Склад та зміст науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання буферної зони встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

Про визначення меж і режимів використання буферної зони об'єкта всесвітньої спадщини центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини,

в установленому порядку інформує Комітет всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

5. З метою захисту традиційного характеру середовища населених місць вони заносяться до Списку історичних населених місць України.

Список історичних населених місць України за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Межі та режими використання історичних ареалів населених місць, обмеження господарської діяльності на територіях історичних ареалів населених місць визначаються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, відповідною науково-проектною документацією, яка затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері охорони культурної спадщини.

6. До затвердження в установленому порядку науково-проектної документації із визначення режимів використання історичних ареалів відповідно до частини 5 цієї статті в межах визначеного центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері охорони культурної спадщини, історичного ареалу його режим використання передбачає:

збереження історичної парцеляції; традиційних матеріалів зовнішнього оздоблення, характерних архітектурних стилів/прийомів/елементів та типів, габаритів та матеріалу даху;

висотні параметри нових будівель та споруд чи реконструкцій існуючих обмежуються висотними параметрами цінної історичної забудови, розміщеної в межах історичного ареалу;

будь які земельні роботи здійснюються за результатами археологічних розвідок, розкопок та під обов'язковим наглядом археолога;

7. Розробниками науково-проектної документації з визначення меж і режимів використання зон охорони, буферних зон, історичних ареалів є науково-проектні чи науково-дослідні організації у сфері

охорони культурної спадщини, перелік яких визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері охорони культурної спадщини.

8. Забудова територій зон охорони, буферних зон, історичних ареалів населених місць, занесених до Списку історичних населених місць України, здійснюється у відповідності до визначених режимів використання.

Будь які містобудівні, архітектурні чи ландшафтні перетворення, будівельні, меліоративні, шляхові, земляні роботи в межах буферної зони та зон охорони, історичних ареалів, визначених відповідно до частин 3 та 6 цієї статті, погоджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері охорони культурної спадщини.

Будь які містобудівні, архітектурні чи ландшафтні перетворення, будівельні, меліоративні, шляхові, земляні роботи в межах зон охорони, історичних ареалів, визначених відповідно до частини 2 та 5 цієї статті погоджується спеціально утвореним виконавчим органом міської ради, ради об'єднаних територіальних громад з питань охорони культурної спадщини, або, у разі його відсутності, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласною, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

Забудова територій в межах буферних зон, історичних ареалів без погодження органу охорони культурної спадщини або всупереч встановленим режимам використання є самочинним будівництвом будівель або споруд в історичному ареалі історичних населених місць або в буферній зоні об'єктів всесвітньої спадщини.

9. Межі та режими використання зон охорони, буферних зон, історичних ареалів передаються протягом десяти робочих днів з дня їх визначення до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує ведення Державного земельного кадастру для відображення їх на картографічній основі Державного земельного кадастру та містобудівного кадастру та є їх невід'ємною їх частиною.

Стаття 35. Дозволи на проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних робіт	Стаття 35. Дозволи на проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних робіт
1. Проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних робіт на території пам'ятки, охоронюваній археологічній території, в зонах охорони, в історичних ареалах населених місць, а також дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під землею, під водою, здійснюються за дозволом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, <u>що видається виконавцю робіт - фізичній особі, і за умови реєстрації цього дозволу у відповідному органі охорони культурної спадщини.</u> Дозволи на проведення археологічних розвідок, розкопок надаються за умови дотримання виконавцем робіт вимог охорони культурної спадщини та наявності у нього необхідного кваліфікаційного документа, виданого кваліфікаційною радою. Порядок надання дозволів встановлюється Кабінетом Міністрів України. Кваліфікаційні документи видаються кваліфікаційною радою - колегіальним, незалежним органом, відповідальним за фаховий рівень виконавця робіт. Порядок формування та діяльності кваліфікаційної ради затверджується Кабінетом Міністрів України. До складу кваліфікаційної ради входять відповідні фахівці наукових установ, вищих навчальних закладів, громадських організацій. Дозволи на проведення земляних (підводних) робіт на території місць бойових дій, місць загибелі бойових кораблів, морських та річкових суден, місць поховань померлих та померлих (загиблих) військовослужбовців (у тому числі іноземців), які загинули у війнах, внаслідок депортації та політичних репресій на території України, надаються згідно з програмами, погодженими з відповідним органом охорони культурної спадщини. 2. Виконавець археологічних розвідок, розкопок зобов'язаний:	1. Проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних робіт на території пам'ятки, охоронюваній археологічній території, в зонах охорони, в історичних ареалах населених місць, а також дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під землею, під водою, здійснюються за дозволом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини. Дозволи на проведення археологічних розвідок, розкопок надаються за умови дотримання виконавцем робіт вимог охорони культурної спадщини та наявності у нього необхідного кваліфікаційного документа, виданого кваліфікаційною радою. Кваліфікаційні документи видаються кваліфікаційною радою - колегіальним, незалежним органом, відповідальним за фаховий рівень виконавця робіт. Порядок формування та діяльності кваліфікаційної ради затверджується Кабінетом Міністрів України. До складу кваліфікаційної ради входять відповідні фахівці наукових установ, вищих навчальних закладів, громадських організацій. Дозволи на проведення земляних (підводних) робіт на території місць бойових дій, місць загибелі бойових кораблів, морських та річкових суден, місць поховань померлих та померлих (загиблих) військовослужбовців (у тому числі іноземців), які загинули у війнах, внаслідок депортації та політичних репресій на території України, надаються згідно з програмами, погодженими з відповідним органом охорони культурної спадщини. 2. Виконавець археологічних розвідок, розкопок зобов'язаний: забезпечити збереження виявлених під час досліджень об'єктів культурної спадщини; своєчасно здати звіт про дослідження органам, що видали дозвіл та кваліфікаційний документ;

забезпечити збереження виявлених під час досліджень об'єктів культурної спадщини; своєчасно здати звіт про дослідження органам, що видали дозвіл та кваліфікаційний документ; передати всі знайдені під час досліджень рухомі предмети, пов'язані з нерухомими об'єктами культурної спадщини (антропогенні, антропологічні, палеозоологічні, палеоботанічні та інші об'єкти, що мають культурну цінність), на постійне зберігання визначеній у дозволі установі для занесення до державної частини Музейного фонду України; передати польову документацію та звіт про проведені роботи до архівного підрозділу державної наукової установи у порядку, визначеному законодавством; забезпечити належну консервацію об'єктів культурної спадщини, що мають культурну цінність, упорядкування території після завершення робіт. 3. Відповідний орган охорони культурної спадщини може призначати своїх уповноважених представників для здійснення нагляду за проведенням археологічних розкопок. Виконавець археологічних розкопок зобов'язаний сприяти представникам органів охорони культурної спадщини у здійсненні нагляду за проведенням розкопок. 4. Застосування металошукачів чи будь-якого іншого пошукового обладнання або відповідної технології на об'єктах культурної спадщини дозволяється тільки за наявності дозволу на їх використання та підлягає обов'язковій реєстрації у відповідному органі охорони культурної спадщини. 5. Власник або користувач земельної ділянки (у тому числі орендар) у межах території пам'ятки, охоронюваної археологічної території, в зонах охорони, в історичних ареалах населених місць згідно з розпорядженням органу охорони культурної спадщини зобов'язаний	передати всі знайдені під час досліджень рухомі предмети, пов'язані з нерухомими об'єктами культурної спадщини (антропогенні, антропологічні, палеозоологічні, палеоботанічні та інші об'єкти, що мають культурну цінність), на постійне зберігання визначеній у дозволі установі для занесення до державної частини Музейного фонду України; передати польову документацію та звіт про проведені роботи до архівного підрозділу державної наукової установи у порядку, визначеному законодавством; забезпечити належну консервацію об'єктів культурної спадщини, що мають культурну цінність, упорядкування території після завершення робіт. 3. Відповідний орган охорони культурної спадщини може призначати своїх уповноважених представників для здійснення нагляду за проведенням археологічних розкопок. Виконавець археологічних розкопок зобов'язаний сприяти представникам органів охорони культурної спадщини у здійсненні нагляду за проведенням розкопок. 4. Застосування металошукачів чи будь-якого іншого пошукового обладнання або відповідної технології на об'єктах культурної спадщини дозволяється тільки за наявності дозволу на їх використання та підлягає обов'язковій реєстрації у відповідному органі охорони культурної спадщини. 5. Власник або користувач земельної ділянки (у тому числі орендар) у межах території пам'ятки, охоронюваної археологічної території, в зонах охорони, в історичних ареалах населених місць згідно з розпорядженням органу охорони культурної спадщини зобов'язаний не перешкоджати виконавцеві робіт, який має дозвіл на проведення археологічних розвідок, розкопок на цій ділянці. Власник або користувач (у тому числі орендар) земельної ділянки, на якій проводяться археологічні розвідки, розкопки, має право на відшкодування у повному обсязі шкоди, якої він зазнав у зв'язку з проведенням таких робіт.
--	---

не перешкоджати виконавцеві робіт, який має дозвіл на проведення археологічних розвідок, розкопок на цій ділянці. Власник або користувач (у тому числі орендар) земельної ділянки, на якій проводяться археологічні розвідки, розкопки, має право на відшкодування у повному обсязі шкоди, якої він зазнав у зв'язку з проведенням таких робіт.	
Стаття 36. Припинення земляних робіт у разі виявлення знахідки археологічного або історичного характеру 1. Якщо під час проведення будь-яких земляних робіт виявлено знахідку археологічного або історичного характеру, виконавець робіт зобов'язаний зупинити їх подальше ведення і протягом однієї доби повідомити про це відповідний орган охорони культурної спадщини, на території якого проводяться земляні роботи. <u>2. Земляні роботи можуть бути відновлені лише згідно з письмовим дозволом відповідного органу охорони культурної спадщини після завершення археологічних досліджень відповідної території.</u>	Стаття 36. Припинення земляних робіт у разі виявлення знахідки археологічного або історичного характеру 1. Якщо під час проведення будь-яких земляних робіт виявлено знахідку археологічного або історичного характеру, виконавець робіт зобов'язаний зупинити їх подальше ведення і протягом однієї доби повідомити про це відповідний орган охорони культурної спадщини, на території якого проводяться земляні роботи та забезпечити проведення археологічних досліджень цієї території. 2. Земляні роботи можуть бути відновлені лише після завершення археологічних досліджень відповідної території, про що виконавець робіт повідомляє у 10 –ти денний строк до початку відновлення земляних робіт центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини з додаванням до повідомлення звіту про результати проведених археологічних досліджень, який засвідчує відсутність на досліджувальній території об'єктів культурної спадщини, в тому числі об'єктів археологічної спадщини, які не можуть бути переміщені (перенесені) на інше місце без втрати їх цінності з археологічного, естетичного, етнологічного, історичного, архітектурного, мистецького, наукового чи художнього погляду та збереження своєї автентичності. У разі, якщо за результатами проведених археологічних досліджень відповідно до звіту про результати проведених археологічних досліджень встановлено наявність на досліджувальній території об'єктів культурної спадщини, в тому числі об'єктів археологічної спадщини, які не можуть бути переміщені (перенесені) на інше місце без втрати їх цінності з археологічного, естетичного,

	етнологічного, історичного, архітектурного, мистецького, наукового чи художнього погляду та збереження своєї автентичності, виконавець робіт негайно повідомляє центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини з додаванням до повідомлення звіту про результати проведених археологічних досліджень. У випадку, зазначеному в абзаці другого частини другої цієї статті, на земельній ділянці в межах 500 метрів навколо виявленої знахідки археологічного або історичного характеру, забороняється проведення будівельних робіт до вирішення питання занесення об'єкта культурної спадщини до Реєстру. Право на початок виконання будівельних робіт на цій ділянці скасовується, а дозвіл на виконання будівельних робіт анулюється відповідним органом державного архітектурно-будівельного контролю. Після занесення пам'ятки культурної спадщини до Реєстру подальша забудова території в межах території пам'ятки культурної спадщини та її зони охорони здійснюється з урахуванням вимог цього Закону.
Стаття 37-3. Управління об'єктом всесвітньої спадщини ... 2. Управління об'єктом всесвітньої спадщини здійснюється на основі плану управління, який затверджується центральним органом виконавчої влади, що <u>забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.</u> ...	Стаття 37-3. Управління об'єктом всесвітньої спадщини ... 2. Управління об'єктом всесвітньої спадщини здійснюється на основі плану управління, який затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини. ...
Стаття 37⁴. Повноваження органу управління об'єктом всесвітньої спадщини Стаття 37₄. Повноваження органу управління об'єктом всесвітньої спадщини	Стаття 37⁴. Повноваження органу управління об'єктом всесвітньої спадщини

1. До повноважень органу управління об'єктом всесвітньої спадщини належать: 1) здійснення заходів, передбачених планом управління об'єктом всесвітньої спадщини, та інших заходів, необхідних для збереження та охорони видатної універсальної цінності об'єкта всесвітньої спадщини; 2) здійснення заходів для недопущення пошкодження, руйнування об'єкта всесвітньої спадщини, а також для усунення загрози або можливої загрози видатній універсальній цінності об'єкта всесвітньої спадщини; 3) <u>здійснення нагляду за виконанням будь-яких робіт на об'єкті всесвітньої спадщини, його території, в буферній зоні та інформування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, про загрозу видатній універсальній цінності об'єкта всесвітньої спадщини в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини;</u> 4) <u>здійснення моніторингу стану збереження об'єкта всесвітньої спадщини;</u> ...	Стаття 37⁴. Повноваження органу управління об'єктом всесвітньої спадщини 1. До повноважень органу управління об'єктом всесвітньої спадщини належать: 1) здійснення заходів, передбачених планом управління об'єктом всесвітньої спадщини, та інших заходів, необхідних для збереження та охорони видатної універсальної цінності об'єкта всесвітньої спадщини; 2) здійснення заходів для недопущення пошкодження, руйнування об'єкта всесвітньої спадщини, а також для усунення загрози або можливої загрози видатній універсальній цінності об'єкта всесвітньої спадщини; 3) здійснення нагляду за виконанням будь-яких робіт на об'єкті всесвітньої спадщини, його території, в буферній зоні та інформування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю), про загрозу видатній універсальній цінності об'єкта всесвітньої спадщини; 4) проведення моніторингу стану збереження об'єкта всесвітньої спадщини та його буферної зони та призначення охоронних заходів у разі необхідності; ...
	Розділ VI-II ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ ОХОРОНИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ
	Стаття 37 - 7 Загальні засади надання адміністративних послуг у сфері охорони культурної спадщини, в тому числі видачі документів дозвільного характеру 1. З метою забезпечення охорони об'єктів культурної спадщини, захисту традиційного характеру середовища у сфері

охорони культурної спадщини запроваджена система надання органами охорони культурної спадщини адміністративних послуг у формі **погоджувальної процедури, а також видачі документів дозвільного характеру.**

Місцем надання адміністративної послуги – є місце розташування щойно виявленого об'єкта культурної спадщини, територія пам'ятки, зони охорони, історичного ареалу, де плануються проводити роботи, для яких відповідно до цього Закону встановлені погоджувальні – процедури, а також видача документів дозвільного характеру.

2. **Погодження** підлягають:

1) містобудівні, архітектурні, ландшафтні перетворення, будівельні, меліоративні, шляхові, земляні роботи на території пам'яток, об'єктів всесвітньої спадщини, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територіях, у зонах охорони, буферних зонах, в історичних ареалах населених місць;

2) приватизація, відчуження, а також передача власником пам'ятки або уповноваженим ним органом у володіння, користування чи управління іншій юридичній або фізичній особі.

3. **Дозволи** видаються на:

1) виконання робіт на щойно виявлених об'єктах культурної спадщини, пам'ятках,

2) земельні роботи на території пам'яток, об'єктів всесвітньої спадщини, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територіях, у зонах охорони, буферних зонах, в історичних ареалах населених місць;

3) переміщення (перенесення в інше місце) пам'яток;

4) проведення археологічних розвідок, розкопок, підводних

	археологічних досліджень; 5) дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під землею, поверхнею, під водою; 4. Надання адміністративних послуг у сфері охорони культурної спадщини базується на таких основних принципах: 1) захист прав, законних інтересів суспільства, територіальних громад та громадян, охорона культурної спадщини; 2) прозорість процедури надання адміністративної послуги; 3) єдності методології; 4) врегулювання відносин, пов'язаних з наданням адміністративної послуги виключно цим Законом; 5) додержання рівності прав суб'єктів господарювання; 6) надання адміністративної послуги у сфері охорони культурної спадщини за заявницьким принципом. 5. Суб'єктом надання адміністративних послуг у сфері охорони культурної спадщини: 1) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, щодо погоджень: містобудівних, архітектурних, ландшафтних перетворень, будівельних, меліоративних, шляхових, земляних робіт на території об'єктів всесвітньої спадщини, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територіях, в буферних зонах об'єктів всесвітньої спадщини;
--	---

містобудівних, архітектурних чи ландшафтних перетворень, будівельних, меліоративних, шляхових, земляних робіт в межах зон охорони, історичних ареалів, визначених відповідно до частин 3 та 6 статті 32 цього Закону;

приватизація, відчуження, а також передача власником або уповноваженим ним органом у володіння, користування чи управління іншій юридичній або фізичній пам'яток культурної спадщини, розташованих на території об'єктів всесвітньої спадщини, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територіях.

та **дозволів:**

на виконання робіт на щойно виявлених об'єктах культурної спадщини, пам'яток, розташованих на території об'єктів всесвітньої спадщини, в буферній зоні;

на земельні роботи на території пам'яток, визначеної відповідно до частини 3 статті 14-1 цього Закону, на території об'єктів всесвітньої спадщини, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територіях, у буферних зонах;

на переміщення (перенесення в інше місце) пам'яток;

на проведення археологічних розвідок, розкопок, підводних археологічних досліджень;

на дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею, під водою;

2) спеціально утворений виконавчий орган міської ради, ради об'єднаних територіальних громад з питань охорони культурної спадщини за місцем надання адміністративної послуги щодо погоджень та дозволів, не передбачених пунктом 1 частини 5 цієї статті;

3) орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласна, Київська та Севастопільська міські державні адміністрації, у разі відсутності за місцем надання адміністративної послуги спеціально утвореного виконавчого органу міської ради, ради об'єднаних територіальних громад з питань охорони культурної

	спадщини щодо погоджень та дозволів, не передбачених пунктом 1 частини 5 цієї статті. 6. Суб'єктом звернення за наданням адміністративної послуги у сфері охорони культурної спадщини (далі – заявник) є: 1) замовник робіт, для яких цим законом передбачено проходження дозвільної (погоджувальної) процедури, або уповноважена ним особа; 2) дослідник археологічної спадщини - щодо надання дозволу на проведення археологічних розвідок, розкопок, підводних археологічних досліджень ; 3) юридична особа, діяльність якої пов'язана з дослідженням решток життєдіяльності людини, що міститься під землею поверхнею, під водою та має відповідний досвід у цій сфері не менше двох років - щодо надання дозволу на дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею, під водою; 4) власник пам'ятки або уповноважена ним особа – щодо погодження приватизації, відчуження пам'ятки культурної спадщини, передачі її у володіння, користування чи управління іншій юридичній або фізичній особі; отримання дозволу на переміщення (перенесення в інше місце) пам'ятки; 7. Невід'ємною складовою адміністративної послуги з надання дозволу на проведення археологічних розвідок, розкопок, підводних археологічних досліджень, а також досліджень решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею, під водою є подання суб'єктом звернення короткого звіту про проведені польові археологічні дослідження/ дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею, під водою до суб'єкта надання адміністративної послуги не пізніше одного
--	--

місяця після того, як сплив строк дії документу дозвільного характеру.

8. При наданні адміністративних послуг у сфері охорони культурної спадщини, в тому числі видачі документів дозвільного характеру, принцип мовчазної згоди не застосовується.

9. Адміністративні послуги у сфері охорони культурної спадщини надаються безоплатно.

Стаття 37 - 8 Строки надання адміністративних послуг у сфері охорони культурної спадщини

1. Граничний строк надання адміністративної послуги у сфері охорони культурної спадщини складає один місяць з дня подання заявником відповідних документів.

2. Строк дії погоджень та дозволів необмежений за виключенням дозволу на земельні роботи, проведення археологічних розвідок, розкопок, підводних археологічних досліджень, а також досліджень решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею, під водою, строк дії якого складає один рік в межах календарного року його отримання.

3. Отримання погоджень та дозволів, строк дії яких закінчився здійснюється за процедурою, передбаченою цим розділом.

Стаття 37 - 9 Перелік документів, необхідних для отримання адміністративної послуги

1. Перелік документів, необхідних для отримання адміністративної послуги, вимоги до них визначається **Порядком надання адміністративних послуг у сфері охорони культурної спадщини, затвердженим Кабінетом Міністрів України**

2. Форми заяв на надання адміністративних послуг та форма короткого звіту про польові археологічні дослідження / дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею, під водою затверджуються центральним органом

виконавчої влади, що формує державну політику у сфері охорони культурної спадщини.

Стаття 37 - 10 Зупинення розгляду документів, поданих для надання адміністративної послуги

1. Підставою для зупинення розгляду документів, поданих для надання адміністративної послуги є:

1) необхідність інформування Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО у педебачених цим Законом випадках;

2) необхідність отримання висновків органу охорони культурної спадщини, органу управління об'єкта всесвітньої спадщини, адміністрації історико-культурного заповідника (історико- культурної заповідної території), якщо надання таких висновків передбачено цим законом;

3) неподання або подання не в повному обсязі документів для надання адміністративної послуги.

2. Зупинення розгляду документів, з підстав непередбачених цією статтею не допускається.

3. Розгляд документів зупиняється протягом 48 годин, крім вихідних та святкових днів, після надходження документів.

4. Розгляд документів, зупинених на підставі пункту першого частини першої цієї статті, зупиняється на строк отримання відповіді Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

5. Розгляд документів, зупинених на підставі пункту другого частини першої цієї статті, зупиняється на строк що становить 20 календарних днів з дати їх зупинення. В цьому випадку суб'єкт надання адміністративних послуг в межах встановленого строку самостійно вживає заходів щодо отримання висновку без залучення суб'єкта звернення.

Орган охорони культурної спадщини, орган управління об'єкта всесвітньої спадщини, адміністрації історико-культурного заповідника (історико-культурної заповідної території) уповноважені на надання висновку зобов'язані його надати на запит суб'єкта надання адміністративної послуги у строк що не перевищує 10 календарних днів з дати отримання відповідного запиту.

6. Повідомлення про зупинення розгляду документів, поданих для надання адміністративної послуги із зазначенням підстав для зупинення направляється суб'єкту звернення у день зупинення.

7. У разі отримання необхідної інформації, строк розгляду документів, поданих для надання адміністративної послуги, поновлюється.

8. У разі поновлення строку розгляду документів обчислення строку розгляду документів, поданих для надання адміністративної послуги, починається з дня отримання документів, необхідних для усунення підстав зупинення.

Стаття 37 - 11 Відмова у наданні адміністративної послуги у сфері охорони культурної спадщини

1. Підставами для відмови у наданні адміністративної послуги в сфері охорони культурної спадщини є:

1) невідповідність документів вимогам Конституції, законів України;

2) виявлення в документах, поданих суб'єктом звернення, недостовірних відомостей;

3) негативний вплив на універсальну цінність об'єкта всесвітньої спадщини за наслідками реалізації проєктів та робіт, що

потребують надання погоджень, дозволів органами охорони культурної спадщини відповідно до цього Закону;

4) наявність загроз руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини, пам'яток, порушення традиційного характеру середовища за наслідками реалізації проектів та робіт, що потребують надання погоджень, дозволів органами охорони культурної спадщини відповідно до цього Закону;

5) невідповідність запланованих робіт визначеним цим Законом режимам використання об'єктів всесвітньої спадщини, пам'яток, їх територій, зон охорони, буферних зон, історичних ареалів, історико-культурних заповідників (історико-культурних заповідних територій);

6) наявність в науково-проектній документації на консервацію, реставрацію, реабілітацію, музеєфікацію, ремонт, пристосування пам'яток загроз часткового або повного зникнення характерних властивостей об'єкта культурної спадщини, що становлять його історико-культурну цінність, на підставі якої цей об'єкт визнаний пам'яткою – щодо погодження робіт на пам'ятках;

7) недостатня обґрунтованість мети проведення археологічних розвідок, розкопок, а також досліджень решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею, під водою - щодо надання дозволу на проведення археологічних розвідок, розкопок, підводних археологічних досліджень, досліджень решток, життєдіяльності людини, що міститься під землею поверхнею, під водою;

8) неможливості проведення археологічних досліджень, а також досліджень решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею, під водою на території, наведеній в обґрунтуванні незалежних від волі дослідника археологічної спадщини - щодо

надання дозволу на проведення археологічних розвідок, розкопок, підводних археологічних досліджень, досліджень решток, життєдіяльності людини, що міститься під земною поверхнею, під водою;

9) неподання або подання не в повному обсязі дослідником археологічної спадщини наукового звіту дослідника археологічної спадщини про виконані в попередньому польовому сезоні археологічні роботи, якщо такі роботи проводились - щодо надання дозволу на проведення археологічних розвідок, розкопок, підводних археологічних досліджень;

10) непередача археологічних предметів, виявлених під час археологічних досліджень, до музеїв, визначених в дозволі на проведення археологічних розвідок, розкопок, підводних археологічних досліджень - щодо дозволу на проведення археологічних розвідок, розкопок, підводних археологічних досліджень, досліджень решток, життєдіяльності людини, що міститься під земною поверхнею, під водою;

11) відсутність охоронного договору або невиконання власником ви уповноваженою ним особою умов охоронного договору – щодо погодження приватизації, відчуження, передачі у володіння, користування чи управління іншій юридичній або фізичній особі пам'яток культурної спадщини;

12) фактичне виконання робіт до отримання в установленому порядку дозволу, погодження, передбаченого цим Законом.

2. Відмова у наданні адміністративної послуги з підстав, не передбачених цією статтею, не допускається.

3. Повідомлення про відмову в наданні адміністративної послуги із зазначенням виключного переліку підстав для відмови направляється заявнику у день відмови.

4. У разі відмови в наданні адміністративної послуги, документи повертаються (видаються, надсилаються поштовим відправленням) заявнику не пізніше наступного робочого дня з дня надходження від нього заяви про їх повернення.

5. Після усунення причин, що були підставою для відмови, заявник може повторно подати документи.

6. При повторному розгляді документів не допускається відмова у наданні адміністративної послуги з причин, раніше не зазначених у письмовому повідомленні заявника (за винятком неусунення чи усунення не в повному обсязі заявником причин, що стали підставою для попередньої відмови).

7. Подання заявником після усунення причин, що були підставою для відмови, документів із змінами, що не стосуються зауважень суб'єкта надання адміністративних послуг, не вважається повторним поданням документів і розглядається в порядку, передбаченим цим розділом.

Стаття 37 - 12 Надання адміністративної послуги

1. Надання адміністративної послуги проводиться на підставі документів, що подаються заявником.

2. Порядок надання адміністративної послуги включає наступні етапи:

1) заповнення форми заяви - у разі подання документів особисто суб'єктом звернення (за бажанням);

2) прийом документів за описом;

3) перевірку документів на наявність підстав для зупинення або відмови в наданні адміністративної послуги;

4) прийняття рішення про надання адміністративної послуги ;

5) повідомлення суб'єкта звернення про надання адміністративної послуги;

3. За наявністю підстав дозвільний документ може бути зупинений або анульований;

4. *Порядок надання адміністративних послуг у сфері охорони культурної спадщини визначається Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що формує державну політику у сфері охорони культурної спадщини.*

Стаття 37 - 13 Зупинення дії та анулювання дозвільного документу

1. Суб'єкт надання адміністративної послуги зупиняє дію дозвільного документу за наявності однієї із наступних підстав:

1) за письмовим зверненням суб'єкта звернення;

2) встановлення факту надання заявником недостовірної інформації;

3) здійснення заявником в межах виданих органом охорони культурної спадщини погоджень, дозволів порушень виду та характеру виду робіт, передбаченого цим дозволом чи погодженням або вимог законодавства у сфері охорони культурної спадщини, встановлених органом охорони культурної спадщини під час

	здійснення заходів державного контролю у сфері охорони культурної спадщини; 4) зміна в установленому порядку режиму використання буферної зони, внаслідок чого видані погодження та дозволи потребують висновку органу управління об'єктом всесвітньої спадщини щодо оцінки впливу запланованих перетворень на універсальну цінність об'єкта всесвітньої спадщини – щодо погоджень та дозволів на проведення робіт в буферній зоні. Повідомлення про зупинення дії дозвільного документу із зазначенням підстав зупинення та строку для їх усунення направляється суб'єкту звернення у день зупинення. 2. Поновлення дії дозвільного документу, зупиненого на підставі, що визначена пунктами другим та третім частини першої цієї статті, в межах строку дії такого дозволу здійснюється суб'єктом надання відповідної адміністративної послуги за умови усунення причин, що стали підставою зупинення дії документа дозвільного характеру. У разі відмови заявника від усунення причин, що стали підставою зупинення дії документа дозвільного характеру або його бездіяльності протягом встановленого суб'єктом надання відповідної адміністративної послуги строку, дія дозвільного документу анулюється. Поновлення дії дозвільного документу, зупиненого на підставі пункту четвертого частини першої цієї статті, здійснюється на наступний день після отримання висновку органу управління об'єктом всесвітньої спадщини про відсутність негативного впливу запланованих перетворень на універсальну цінність об'єкта всесвітньої спадщини. Якщо органом управління об'єктом всесвітньої спадщини надано висновок про негативний вплив запланованих перетворень на універсальну цінність об'єкта всесвітньої спадщини, видані погодження та дозволи на проведення робіт в буферній зоні, якщо вони не завершені, анулюються суб'єктом надання адміністративних послуг.
--	---

	3. Дозвільний документ може бути анульований суб'єктом надання адміністративної послуги, який видав такий документ, у разі: 1) скасування рішення суб'єкта надання адміністративної послуги у порядку, визначеному цим Законом; 2) у випадках, передбачених частиною другою цієї статті; 3) у випадках, передбачених абзацом другим частини другої статті 36 цього Закону, щодо дозволів на земельні роботи чи погоджень містобудівних, архітектурних, ландшафтних перетворень, меліоративних, шляхових, земляних робіт, наданих в межах земельної ділянки в межах 500 метрів навколо виявленої знахідки археологічного або історичного характеру; 4) ліквідації юридичної особи, яка отримала дозвіл. Повідомлення про анулювання дозвільного документу із зазначенням підстав анулювання направляється заявнику в день прийняття рішення та у разі анулювання дозволу на роботи на пам'ятках, погодження містобудівного перетворення чи дозволу на земляні роботи суб'єкт надання відповідної адміністративної послуги повідомляє орган державного архітектурно-будівельного контролю, який забезпечує прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів. Рішення про анулювання документу оскаржується до суду. 4. Зупинення, поновлення дії та анулювання дозвільного документа здійснюється у визначеному Кабінетом Міністрів України Порядку надання адміністративних послуг у сфері охорони культурної спадщини. Стаття 37 - 14 Порядок оскарження рішень, дій або бездіяльності суб'єктів надання адміністративних послуг у сфері
--	---

охорони культурної спадщини

1. Рішення, дії або бездіяльність суб'єкта надання адміністративної послуги можуть бути оскаржені до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини або до суду.

2. Рішення, дії або бездіяльність суб'єкта надання адміністративної послуги можуть бути оскаржені протягом 60 календарних днів з дня прийняття рішення, що оскаржується, або з дня, коли особа дізналася чи могла дізнатися про порушення її прав відповідною дією чи бездіяльністю.

3. Строк розгляду та вирішення скарги складає 30 календарних днів.

4. У разі якщо розгляд та вирішення скарги потребують перевірки суб'єкта надання адміністративної послуги, а також залучення скаржника чи інших осіб, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини може встановити інші строки розгляду та вирішення скарги, повідомивши про це скаржника. При цьому загальний строк розгляду та вирішення скарги не може перевищувати 45 календарних днів.

5. Днем подання скарги вважається день її фактичного отримання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини, а в разі надсилання скарги поштою - дата отримання відділенням поштового зв'язку від скаржника поштового відправлення із скаргою, зазначена відділенням поштового зв'язку в повідомленні про вручення поштового відправлення або на конверті.

6. У разі якщо останній день строку для подання скарги, зазначеного в частині п'ятій цієї статті, припадає на вихідний або святковий день, останнім днем строку вважається перший робочий день, що настає за вихідним або святковим днем.

7. Скарга на рішення, дії або бездіяльність суб'єкта надання адміністративної послуги подається особою, яка вважає, що її права порушено, у письмовій формі та має містити:

1) повне найменування (ім'я) скаржника, його місце проживання чи перебування (для фізичних осіб) або місцезнаходження (для юридичних осіб), а також найменування (ім'я) представника скаржника, якщо скарга подається представником;

2) зміст оскаржуваного рішення, дій чи бездіяльності та норми законодавства, порушені на думку скаржника;

3) викладення обставин, якими скаржник обґрунтовує свої вимоги;

4) відомості про наявність чи відсутність судового спору з порушеного у скарзі питання, що може мати наслідком скасування оскаржуваного рішення;

5) підпис скаржника або його представника із зазначенням дати складення скарги.

До скарги додаються засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують факт порушення прав скаржника (за наявності), а також якщо скарга подається представником скаржника - довіреність чи інший документ, що підтверджує повноваження такого представника, або копія такого документа, засвідчена в установленому порядку.

Якщо скарга на рішення, дії або бездіяльність суб'єкта надання адміністративної послуги подається представником скаржника, до такої скарги додається довіреність чи інший документ, що підтверджує його повноваження, або його копія, засвідчена в установленому порядку.

8. За результатами розгляду скарги центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини приймає мотивоване рішення про:

1) відмову в задоволенні скарги;

2) задоволення (повне чи часткове) скарги шляхом прийняття рішення про:

	а) скасування рішення суб'єкта надання адміністративної послуги; б) направлення обов'язкового до виконання припису суб'єкту надання адміністративної послуги про повторний розгляд документів , за результатами розгляду який прийнято рішення про відмову у наданні адміністративної послуги; в) направлення обов'язкового до виконання припису суб'єкту надання адміністративної послуги про виправлення технічної помилки, допущеної суб'єктом надання адміністративної послуги. Рішення, прийняте за результатами розгляду скарги, надсилається скаржнику протягом трьох робочих днів з дня його прийняття. 9. Рішення, передбачене підпунктом а) пункту 2 частини восьмої цієї статті, виконуються не пізніше наступного робочого дня з дати прийняття такого рішення. Рішення, передбачені підпунктами б) та в) пункту 2 частини восьмої цієї статті, виконуються суб'єктом надання адміністративної послуги не пізніше п'яти робочих днів з дати прийняття такого рішення. Для виконання таких рішень повторне подання документів не вимагаються. 10. У задоволенні скарги відмовляється якщо: 1) скарга оформлена без дотримання вимог, визначених цією статтею; 2) у разі наявності інформації про судові рішення або ухвалу про відмову позивача від позову з такого самого предмета спору, про визнання позову відповідачем або затвердження мирової угоди сторін; 3) у разі наявності інформації про судові провадження у зв'язку із спором між тими самими сторонами, з такого самого предмета і тієї самої підстави; 4) скарга подана особою, яка не має на це повноважень; 5) закінчився встановлений законом строк подачі скарги; 6) розгляд питань, порушених у скарзі, не належить до компетенції органу;
--	---

	7) рішення, що оскаржується прийнято відповідно до законодавства. 11.Порядок розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльності суб'єкта надання адміністративної послуги у сфері охорони культурної спадщини визначається Кабінетом Міністрів України. 12. Рішення, дії або бездіяльність центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини, прийняті відповідно до цієї статті можуть бути оскаржені до суду.
Стаття 43. Кримінальна відповідальність за незаконне проведення пошукових робіт на об'єкті археологічної спадщини, знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини За незаконне проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних чи підводних робіт на об'єкті археологічної спадщини, а також за умисне незаконне знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини чи їх частин винні особи притягаються до кримінальної відповідальності відповідно до закону.	Стаття 43 Відповідальність за правопорушення у сфері охорони культурної спадщини 1. За вчинення правопорушень у сфері охорони культурної спадщини винні особи притягаються до кримінальної, адміністративної, цивільно-правової та дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку. У разі вчинення від імені та в інтересах юридичної особи її уповноваженою особою злочину самостійно або у співучасті до юридичної особи у випадках, визначених <u>Кримінальним кодексом України</u>, застосовуються заходи кримінально-правового характеру.
Стаття 44. Відповідальність юридичних осіб за порушення законодавства про охорону культурної спадщини <u>Відповідний орган охорони культурної спадщини накладає на юридичну особу, яка є власником або уповноваженим ним органом чи замовником робіт, такі фінансові санкції:</u> <u>за проведення будь-яких незаконних робіт, що можуть завдати або завдали шкоди пам'ятці, її території, охоронюваній археологічній території, охоронним зонам, історичним ареалам населених місць, - у розмірі від тисячі до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</u>	Стаття 44. Відповідальність юридичних осіб за порушення законодавства про охорону культурної спадщини Юридична особа, яка є власником пам'ятки/щойно виявленого об'єкта культурної спадщини або уповноважений ним орган, замовник робіт, притягається до відповідальності за такі порушення законодавства про охорону культурної спадщини: 1) ухилення від укладання та/або підписання охоронного договору або порушення режиму використання пам'ятки, - тягне за собою накладення штрафу у розмірі тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за недодержання вимог щодо захисту, збереження, утримання, використання, реставрації, реабілітації пам'яток, у тому числі тих вимог, що передбачені охоронними договорами, умисне доведення їх до стану руйнації - у розмірі від тисячі до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за вчинення дій, передбачених абзацами другим і третім цієї частини, щодо об'єкта всесвітньої спадщини, його території, буферної зони - у розмірі від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за неподання, несвоєчасне подання або подання явно недостовірної інформації про виявлені у процесі земляних, будівельних, шляхових, меліоративних та будь-яких інших робіт об'єкти культурної спадщини - у розмірі від ста до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за ухилення власника пам'ятки або уповноваженого ним органу від підписання охоронного договору або за порушення ним режиму використання пам'ятки - у розмірі від ста до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за невиконання припису органів охорони культурної спадщини - у розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Рішення органу охорони культурної спадщини про застосування фінансових санкцій може бути оскаржено до суду.

Фінансові санкції, накладені органом охорони культурної спадщини, стягуються у встановленому законом порядку.

2) порушення режиму використання історико-культурного заповідника чи історико-культурної заповідної території, – тягне за собою накладення штрафу у розмірі тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян

3) неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірної інформації про виявлені у процесі земляних, будівельних, шляхових, меліоративних та будь-яких інших робіт об'єкти культурної спадщини, - тягне за собою накладення штрафу у розмірі тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян

4) проведення будь-яких робіт із порушенням вимог цього Закону на щойновиявленому об'єкті культурної спадщини, пам'ятці, її території, охоронюваній археологічній території, в межах зон охорони, - у розмірі сто тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

5) недодержання вимог щодо захисту, збереження, утримання, використання, реставрації, реабілітації пам'яток, у тому числі тих вимог, що передбачені охоронними договорами, тягне за собою накладення штрафу у розмірі тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

6) вчинення дій, передбачених абзацами другим - шостим цієї статті щодо об'єкта всесвітньої спадщини, його території, буферної зони - у розмірі двісті тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

7) вчинення дій, передбачених абзацами другим - сьомим цієї статті повторно у подвійному розмірі штрафу, встановленому за відповідне правопорушення абзацами другим - сьомим цієї статті,

8) невиконання припису або розпорядження органів охорони культурної спадщини - у розмірі ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 45. Порядок застосування фінансових санкцій за порушення законодавства про охорону культурної спадщини

Фінансові санкції, передбачені статтею 44 цього Закону, накладаються керівником, заступниками керівника центрального

органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, головою чи заступником голови обласної, районної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, головою чи заступником голови відповідної місцевої ради після розгляду матеріалів, які засвідчують факт правопорушення.

Про вчинення правопорушення, зазначеного у статті 44 цього Закону, особою, уповноваженою органом охорони культурної спадщини, складається акт. Керівник юридичної особи, стосовно якої складено акт, протягом трьох днів з моменту отримання акта може подати письмові пояснення до нього. Акт разом з іншими документами, що стосуються справи, у десятиденний термін з моменту складення акта

надсилається посадовій особі, яка має право накладати фінансові санкції.

Рішення про накладення фінансових санкцій приймається протягом 10 днів після отримання документів, зазначених у частині другій цієї статті. Рішення про накладення фінансових санкцій оформлюється постановою, що надсилається юридичній особі, на яку накладено фінансові санкції.

Кошти, одержані у вигляді стягнень, передбачених у статті 44 цього Закону, зараховуються до спеціального фонду відповідного бюджету.

Стаття 45. Порядок притягнення до відповідальності за порушення законодавства про охорону культурної спадщини

1. Справи про правопорушення законодавства про охорону культурної спадщини розглядаються: спеціально утвореним виконавчим органом у сфері охорони

культурної спадщини;

органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласною, Київською та Севастопільською міською державною адміністрацією - у разі відсутності за місцем вчинення правопорушення спеціально утвореного виконавчого органу у сфері охорони культурної спадщини;

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) – у разі якщо порушення вчинено на території об'єкта всесвітньої спадщини, буферної зони чи історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території.

За результатами розгляду справи про правопорушення законодавства про охорону культурної спадщини керівником чи заступником керівника відповідного органу охорони культурної спадщини виноситься постанова.

2. Штраф може бути накладено на юридичну особу, порушника законодавства про охорону культурної спадщини, протягом шести місяців з дня виявлення правопорушення, але не пізніше як через три роки з дня його вчинення.

3. У разі вчинення юридичною особою двох або більше правопорушень штрафи накладаються за кожне вчинене правопорушення окремо.

4. Підставою для розгляду справи про правопорушення у сфері охорони культурної спадщини, які зазначені у статті 44 цього Закону, є акт про правопорушення.

5. Акт про правопорушення у сфері охорони культурної спадщини мають право складати уповноважені посадові особи органу охорони культурної спадщини.

	6. Справа про правопорушення у сфері охорони культурної спадщини розглядається в п'ятнадцятиденний строк з дня складання акту про правопорушення. 7. Штраф сплачується не пізніше п'ятнадцяти днів з дня вручення або отримання юридичною особою, порушником законодавства про охорону культурної спадщини, надісланої копії постанови відповідного уповноваженого органу. 8. Копія завіреного банком платіжного документа, що засвідчує факт сплати штрафу у повному обсязі, надсилається до відповідного уповноваженого органу. 9. У разі якщо штраф не сплачено у строки, встановлені частиною сьомою цієї статті, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється органами державної виконавчої служби (державними виконавцями) в порядку, встановленому Законом України "Про виконавче провадження". 11. Постанову у справі про правопорушення у сфері охорони культурної спадщини може бути оскаржено в судовому порядку.
Стаття 46. Адміністративна відповідальність за порушення вимог цього Закону <u>1. За ухилення від підписання охоронних договорів на пам'ятки, порушення режиму використання пам'ятки, порушення режиму історико-культурного заповідника чи історико-культурної заповідної території, проведення ремонтних, реставраційних, реабілітаційних робіт на пам'ятці, зміну призначення пам'ятки, її частин та елементів, здійснення написів, позначок на ній, на її території та в її охоронній зоні без письмового дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини, ухилення від передачі в установленому порядку знайдених під час археологічних розвідок, розкопок рухомих предметів, пов'язаних з нерухомими об'єктами культурної спадщини, на постійне зберігання до музеїв (державних фондосховищ), у яких зберігаються музейні предмети і музейні колекції, що є державною власністю і належать до державної частини Музейного фонду України, а також за невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини щодо усунення порушень вимог законодавства</u>	Стаття 46. Адміністративна відповідальність за порушення вимог цього Закону Винні особи притягаються до адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері охорони культурної спадщини відповідно до положень Кодексу України про адміністративні правопорушення.

про охорону культурної спадщини або створення перешкод для їх діяльності винні особи притягаються до адміністративної відповідальності відповідно до закону.

4. Провадження у справах про адміністративні правопорушення здійснюється відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Стаття 47. Відшкодування шкоди

1. Застосування фінансових санкцій, адміністративних стягнень або кримінального покарання не звільняє винного від обов'язку відшкодувати шкоду, завдану власникові пам'ятки або уповноваженому ним органів, особі, яка набула права володіння, користування чи управління пам'яткою, охоронюваною археологічною територією.

2. Шкода, завдана власникові пам'ятки або уповноваженому ним органів, особі, яка набула права володіння, користування чи управління пам'яткою, охоронюваною археологічною територією, відшкодовується відповідно до закону.

3. Юридичні і фізичні особи, які завдали шкоди пам'яткам, їхнім територіям (у тому числі незаконним будівництвом), зобов'язані відновити пам'ятки та їхні території, а якщо відновлення неможливе - відшкодувати шкоду відповідно до закону.

Стаття 47. Відшкодування шкоди

1. Застосування фінансових санкцій, адміністративних стягнень або кримінального покарання не звільняє винного від обов'язку відшкодувати шкоду, завдану власникові пам'ятки або уповноваженому ним органів, особі, яка набула права володіння, користування чи управління пам'яткою, охоронюваною археологічною територією.

2. Шкода, завдана власникові пам'ятки або уповноваженому ним органів, особі, яка набула права володіння, користування чи управління пам'яткою, охоронюваною археологічною територією, відшкодовується відповідно до закону.

3. Юридичні і фізичні особи, до яких застосовані фінансові санкції чи притягнуті до адміністративної, кримінальної відповідальності за незаконні роботи на об'єктах культурної спадщини, пам'ятках, об'єктах всесвітньої спадщини та інших територіях, які мають спеціальні режими використання згідно цього Закону, зобов'язані відновити пам'ятку та традиційний характер середовища і знести самочинно збудований об'єкт.

У разі якщо особа в установлений строк добровільно не виконала вимоги органу охорони культурної спадщини щодо знесення самочинно збудованого об'єкта, орган охорони культурної спадщини подає позов до суду про знесення самочинно збудованого об'єкта та компенсацію витрат, пов'язаних з таким знесенням.

	За рішенням суду самочинно збудований об'єкт підлягає знесенню з компенсацією витрат, пов'язаних із знесенням об'єкта, за рахунок особи, яка здійснила (здійснює) таке самочинне будівництво.
3. Закон України «Про рекламу»	
Стаття 16. Зовнішня реклама 1. Розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах проводиться на підставі дозволів, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, а поза межами населених пунктів - на підставі дозволів, що надаються обласними державними адміністраціями, а на території Автономної Республіки Крим - Радою міністрів Автономної Республіки Крим, в порядку, встановленому цими органами на підставі <u>типових правил</u>, що затверджуються Кабінетом Міністрів України. Під час видачі дозволів на розміщення зовнішньої реклами втручання у форму та зміст зовнішньої реклами забороняється. Розміщення зовнішньої реклами у межах смуги відведення автомобільних доріг здійснюється відповідно до цього Закону на підставі зазначених дозволів, які оформляються за участю центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері дорожнього господарства та управління автомобільними дорогами, або їх власників та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки дорожнього руху. Зовнішня реклама на територіях, будинках та спорудах розміщується за згодою їх власників або уповноважених ними органів (осіб). Стягнення плати за видачу дозволів забороняється. 2. Зовнішня реклама повинна відповідати таким вимогам: розміщуватись із дотриманням вимог техніки безпеки та із забезпеченням видимості дорожніх знаків, світлофорів, перехресть, пішохідних переходів, зупинок транспорту загального користування та	Стаття 16. Зовнішня реклама 1. Розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах проводиться на підставі дозволів, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, а поза межами населених пунктів - на підставі дозволів, що надаються обласними державними адміністраціями, а на території Автономної Республіки Крим - Радою міністрів Автономної Республіки Крим, в порядку, встановленому цими органами на підставі <u>типових правил</u>, що затверджуються Кабінетом Міністрів України. Під час видачі дозволів на розміщення зовнішньої реклами втручання у форму та зміст зовнішньої реклами забороняється. Розміщення зовнішньої реклами у межах смуги відведення автомобільних доріг здійснюється відповідно до цього Закону на підставі зазначених дозволів, які оформляються за участю центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері дорожнього господарства та управління автомобільними дорогами, або їх власників та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки дорожнього руху. Зовнішня реклама на територіях, будинках та спорудах розміщується за згодою їх власників або уповноважених ними органів (осіб). Стягнення плати за видачу дозволів забороняється. 2. Зовнішня реклама повинна відповідати таким вимогам: розміщуватись із дотриманням вимог техніки безпеки та із забезпеченням видимості дорожніх знаків, світлофорів, перехресть, пішохідних переходів, зупинок транспорту загального користування та не відтворювати зображення дорожніх знаків;

не відтворювати зображення дорожніх знаків;

освітлення зовнішньої реклами не повинно засліплювати учасників дорожнього руху, а також не повинно освітлювати квартири житлових будинків;

фундаменти наземної зовнішньої реклами, що виступають над поверхнею землі, можуть бути декоративно оформлені;

опори наземної зовнішньої реклами, що розташована вздовж проїжджої частини вулиць і доріг, повинні мати вертикальну дорожню розмітку, нанесену світлоповертаючими матеріалами, заввишки до 2 метрів від поверхні землі;

нижній край зовнішньої реклами, що розміщується над проїжджою частиною, у тому числі на мостах, естакадах тощо, повинен розташовуватися на висоті не менше ніж 5 метрів від поверхні дорожнього покриття;

у місцях, де проїжджа частина вулиці межує з цоколями будівель або огорожами, зовнішня реклама може розміщуватися в одну з фасадів будівель або огорожами лінію.

відсутня норма

3. Забороняється розташовувати засоби зовнішньої реклами:

на пішохідних доріжках та алеях;

у населених пунктах на висоті менш ніж 5 метрів від поверхні дорожнього покриття, якщо їх рекламна поверхня виступає за межі краю проїжджої частини;

поза населеними пунктами на відстані менш ніж 5 метрів від краю проїжджої частини.

відсутня норма

освітлення зовнішньої реклами не повинно засліплювати учасників дорожнього руху, а також не повинно освітлювати квартири житлових будинків;

фундаменти наземної зовнішньої реклами, що виступають над поверхнею землі, можуть бути декоративно оформлені;

опори наземної зовнішньої реклами, що розташована вздовж проїжджої частини вулиць і доріг, повинні мати вертикальну дорожню розмітку, нанесену світлоповертаючими матеріалами, заввишки до 2 метрів від поверхні землі;

нижній край зовнішньої реклами, що розміщується над проїжджою частиною, у тому числі на мостах, естакадах тощо, повинен розташовуватися на висоті не менше ніж 5 метрів від поверхні дорожнього покриття;

у місцях, де проїжджа частина вулиці межує з цоколями будівель або огорожами, зовнішня реклама може розміщуватися в одну з фасадів будівель або огорожами лінію.

Вимоги щодо розміщення реклами та вивісок в буферних зонах об'єктів всесвітньої спадщини, в історичних ареалах та зонах охорони пам'яток затверджуються Кабінетом Міністрів України.

3. Забороняється розташовувати засоби зовнішньої реклами:

на пішохідних доріжках та алеях;

у населених пунктах на висоті менш ніж 5 метрів від поверхні дорожнього покриття, якщо їх рекламна поверхня виступає за межі краю проїжджої частини;

поза населеними пунктами на відстані менш ніж 5 метрів від краю проїжджої частини;

на пам'ятках культурної спадщини, територіях історико-культурних заповідників (історико-культурних заповідних

4. Розміщення зовнішньої реклами на пам'ятках національного або місцевого значення та в межах зон охорони цих пам'яток, історичних ареалів населених місць здійснюється відповідно до цього Закону на підставі дозволів, які оформляються за участю органів виконавчої влади, визначених <u>Законом Ук раїни</u> "Про охорону культурної спадщини". 5. Перелік обмежень та заборон щодо розміщення зовнішньої реклами, встановлений цим Законом, є вичерпним.	територіях) та об'єктах всесвітньої спадщини. 4. виключити. 5. Перелік обмежень та заборон щодо розміщення зовнішньої реклами, встановлений цим Законом, є вичерпним.
4. Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»	
Стаття 26. Забудова територій 1. Забудова територій здійснюється шляхом розміщення об'єктів будівництва. 2. Суб'єкти містобудування зобов'язані дотримуватися містобудівних умов та обмежень під час проектування і будівництва об'єктів. 3. Виконавчий орган сільської, селищної, міської ради вживає заходів щодо організації комплексної забудови територій відповідно до вимог цього Закону. 4. Право на забудову земельної ділянки реалізується її власником або користувачем за умови використання земельної ділянки відповідно до вимог містобудівної документації. 5. Проектування та будівництво об'єктів здійснюється власниками або користувачами земельних ділянок у такому порядку: 1) отримання замовником або проектувальником вихідних даних;	Стаття 26. Забудова територій 1. Забудова територій здійснюється шляхом розміщення об'єктів будівництва. 2. Суб'єкти містобудування зобов'язані дотримуватися містобудівних умов та обмежень під час проектування і будівництва об'єктів. 3. Виконавчий орган сільської, селищної, міської ради вживає заходів щодо організації комплексної забудови територій відповідно до вимог цього Закону. 4. Право на забудову земельної ділянки реалізується її власником або користувачем за умови використання земельної ділянки відповідно до вимог містобудівної документації. 5. Проектування та будівництво об'єктів здійснюється власниками або користувачами земельних ділянок у такому порядку: 1) отримання замовником або проектувальником вихідних даних; 2) розроблення проектної документації та проведення у випадках, передбачених <u>статтею 31</u> цього Закону, її експертизи;

2) розроблення проектної документації та проведення у випадках, передбачених статтею 31 цього Закону, її експертизи; 3) затвердження проектної документації; 4) виконання підготовчих та будівельних робіт; 5) прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів; 6) реєстрація права власності на об'єкт містобудування.	3) затвердження проектної документації; 3-1) погодження органом охорони культурної спадщини містобудівного архітектурного перетворення на території пам'яток, об'єктів всесвітньої спадщини, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територіях, у зонах охорони, буферних зонах, в історичних ареалах населених місць відповідно до Закону України "Про охорону культурної спадщини"; 3-2) отримання дозволу органу охорони культурної спадщини на виконання робіт на пам'ятках культурної спадщини відповідно до Закону України "Про охорону культурної спадщини"; 3-4) отримання дозволу на земельні роботи на території пам'яток, об'єктів всесвітньої спадщини, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територіях, у зонах охорони, буферних зонах, в історичних ареалах населених місць відповідно до Закону України "Про охорону культурної спадщини"; 4) виконання підготовчих та будівельних робіт; 5) прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів; 6) реєстрація права власності на об'єкт містобудування.
Стаття 32. Класи наслідків (відповідальності) будівель і споруд 1. Клас наслідків (відповідальності) будівель і споруд (далі - клас наслідків) - це характеристика рівня можливої небезпеки для здоров'я і життя людей, які постійно або періодично перебуватимуть на об'єкті або які знаходитимуться зовні такого об'єкта, матеріальних збитків чи соціальних втрат, пов'язаних із припиненням експлуатації або з втратою цілісності об'єкта.	Стаття 32. Класи наслідків (відповідальності) будівель і споруд 1. Клас наслідків (відповідальності) будівель і споруд (далі - клас наслідків) - це характеристика рівня можливої небезпеки для здоров'я і життя людей, які постійно або періодично перебуватимуть на об'єкті або які знаходитимуться зовні такого об'єкта, матеріальних збитків чи соціальних втрат, пов'язаних із припиненням експлуатації або з втратою цілісності об'єкта.

2. Клас наслідків визначається відповідно до вимог будівельних норм, стандартів, нормативних документів і правил, затверджених згідно із законодавством. 3. Клас наслідків визначається для кожного об'єкта - будинку, будівлі, споруди будь-якого призначення, їхніх частин, лінійних об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури, у тому числі тих, що належать до складу комплексу (будови). 4. До складу комплексу (будови) можуть належати об'єкти, будівництво яких здійснюється за єдиною проектно-кошторисною документацією. 5. Усі об'єкти поділяються за такими класами наслідків (відповідальності): незначні наслідки - СС1; середні наслідки - СС2; значні наслідки - СС3. До незначних наслідків (СС1) не можуть бути віднесені об'єкти: характеристики можливих наслідків від відмови (стану об'єкта, при якому неможливо використовувати його або складову частину за функціональним призначенням) яких перевищують: рівень можливої небезпеки для здоров'я і життя людей, які постійно перебуватимуть на об'єкті, - 50 осіб; рівень можливої небезпеки для здоров'я і життя людей, які періодично перебуватимуть на об'єкті, - 100 осіб; рівень матеріальних збитків чи соціальних втрат, пов'язаних із припиненням експлуатації або з втратою цілісності об'єкта, - 2500 мінімальних заробітних плат (до розрахунку збитків не включаються збитки замовників будівництва, які будують об'єкти без залучення коштів державного або місцевого бюджетів, кредитних коштів, наданих	2. Клас наслідків визначається відповідно до вимог будівельних норм, стандартів, нормативних документів і правил, затверджених згідно із законодавством. 3. Клас наслідків визначається для кожного об'єкта - будинку, будівлі, споруди будь-якого призначення, їхніх частин, лінійних об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури, у тому числі тих, що належать до складу комплексу (будови). 4. До складу комплексу (будови) можуть належати об'єкти, будівництво яких здійснюється за єдиною проектно-кошторисною документацією. 5. Усі об'єкти поділяються за такими класами наслідків (відповідальності): незначні наслідки - СС1; середні наслідки - СС2; значні наслідки - СС3. До незначних наслідків (СС1) не можуть бути віднесені об'єкти: характеристики можливих наслідків від відмови (стану об'єкта, при якому неможливо використовувати його або складову частину за функціональним призначенням) яких перевищують: рівень можливої небезпеки для здоров'я і життя людей, які постійно перебуватимуть на об'єкті, - 50 осіб; рівень можливої небезпеки для здоров'я і життя людей, які періодично перебуватимуть на об'єкті, - 100 осіб; рівень матеріальних збитків чи соціальних втрат, пов'язаних із припиненням експлуатації або з втратою цілісності об'єкта, - 2500 мінімальних заробітних плат (до розрахунку збитків не включаються збитки замовників будівництва, які будують об'єкти без залучення коштів державного або місцевого бюджетів, кредитних коштів, наданих під
--	--

під державні гарантії, коштів державних та комунальних підприємств, бюджетних установ);

пам'ятки культурної спадщини національного та місцевого значення, визначені відповідно до [Закону України](#) "Про охорону культурної спадщини";

нове будівництво яких здійснюється в охоронній зоні пам'яток культурної спадщини національного та місцевого значення (розміри охоронної зони не можуть бути менші за два горизонтальні або два вертикальні розміри пам'ятки);

об'єкти підвищеної небезпеки, ідентифіковані відповідно до [Закону України](#) "Про об'єкти підвищеної небезпеки";

житлові будинки понад чотири поверхи;

об'єкти, які підлягають оцінці впливу на довкілля відповідно до [Закону України](#) "Про оцінку впливу на довкілля" (крім об'єктів, які виробляють електричну енергію з енергії вітру, за умови позитивного висновку уповноваженого органу з оцінки впливу на довкілля).

До значних наслідків (СС3) відносяться такі об'єкти:

пам'ятки культурної спадщини, визначені відповідно до [Закону України](#) "Про охорону культурної спадщини";

об'єкти підвищеної небезпеки, ідентифіковані відповідно до [Закону України](#) "Про об'єкти підвищеної небезпеки";

житлові, громадські або багатофункціональні будівлі заввишки понад 100 метрів та/або з рівнем можливої небезпеки для здоров'я і життя людей понад 400 осіб, які постійно перебувають на об'єкті.

6. Віднесення об'єкта до певного класу наслідків (відповідальності) здійснюється проектною організацією за погодженням із замовником будівництва.

державні гарантії, коштів державних та комунальних підприємств, бюджетних установ);

пам'ятки культурної спадщини національного та місцевого значення, визначені відповідно до [Закону України](#) "Про охорону культурної спадщини";

нове будівництво яких здійснюється на території пам'яток культурної спадщини; в зонах охорони пам'яток культурної спадщини, історико-культурних заповідників (історико-культурних заповідних територій), в історичних ареалах населених місць, занесених до [Списку історичних населених місць України](#), в буферній зоні об'єкта всесвітньої спадщини;

об'єкти підвищеної небезпеки, ідентифіковані відповідно до [Закону України](#) "Про об'єкти підвищеної небезпеки";

житлові будинки понад чотири поверхи;

об'єкти, які підлягають оцінці впливу на довкілля відповідно до [Закону України](#) "Про оцінку впливу на довкілля" (крім об'єктів, які виробляють електричну енергію з енергії вітру, за умови позитивного висновку уповноваженого органу з оцінки впливу на довкілля).

До значних наслідків (СС3) відносяться такі об'єкти:

нове будівництво на території об'єктів всесвітньої спадщини, визначених відповідно до [Закону України](#) "Про охорону культурної спадщини", в буферних зонах об'єкта всесвітньої спадщини, на території історико-культурних заповідників (історико-культурних заповідних територій);

пам'ятки культурної спадщини, визначені відповідно до [Закону України](#) "Про охорону культурної спадщини";

об'єкти підвищеної небезпеки, ідентифіковані відповідно до [Закону України](#) "Про об'єкти підвищеної небезпеки";

Об'єкту присвоюється найвищий клас наслідків (відповідальності) за одним із критеріїв, встановлених частиною п'ятою цієї статті. 7. Правильність визначення класу наслідків (відповідальності) перевіряється під час проведення експертизи проектів, якщо здійснення такої експертизи є обов'язковим відповідно до закону. 8. Під час здійснення державного архітектурно-будівельного контролю на об'єктах самочинного будівництва клас наслідків таких об'єктів визначається самостійно відповідними органами державного архітектурно-будівельного контролю або із залученням експертної організації чи експерта, який має відповідний кваліфікаційний сертифікат.	житлові, громадські або багатофункціональні будівлі заввишки понад 100 метрів та/або з рівнем можливої небезпеки для здоров'я і життя людей понад 400 осіб, які постійно перебувають на об'єкті. 6. Віднесення об'єкта до певного класу наслідків (відповідальності) здійснюється проектною організацією за погодженням із замовником будівництва. Об'єкту присвоюється найвищий клас наслідків (відповідальності) за одним із критеріїв, встановлених частиною п'ятою цієї статті. 7. Правильність визначення класу наслідків (відповідальності) перевіряється під час проведення експертизи проектів, якщо здійснення такої експертизи є обов'язковим відповідно до закону. 8. Під час здійснення державного архітектурно-будівельного контролю на об'єктах самочинного будівництва клас наслідків таких об'єктів визначається самостійно відповідними органами державного архітектурно-будівельного контролю або із залученням експертної організації чи експерта, який має відповідний кваліфікаційний сертифікат.
Стаття 34. Право на виконання будівельних робіт 1. Замовник має право виконувати будівельні роботи після: 1) подання замовником повідомлення про початок виконання будівельних робіт відповідному органу державного архітектурно-будівельного контролю - щодо об'єктів будівництва, які за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з незначними наслідками (СС1), та щодо об'єктів, будівництво яких здійснюється на підставі будівельного паспорта та які не потребують отримання дозволу на виконання будівельних робіт згідно з переліком об'єктів будівництва, затвердженим Кабінетом Міністрів України. Форма повідомлення про початок виконання будівельних робіт та порядок його подання визначаються Кабінетом Міністрів України;	Стаття 34. Право на виконання будівельних робіт 1. Замовник має право виконувати будівельні роботи після: 1) подання замовником повідомлення про початок виконання будівельних робіт відповідному органу державного архітектурно-будівельного контролю - щодо об'єктів будівництва, які за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з незначними наслідками (СС1), та щодо об'єктів, будівництво яких здійснюється на підставі будівельного паспорта та які не потребують отримання дозволу на виконання будівельних робіт згідно з переліком об'єктів будівництва, затвердженим Кабінетом Міністрів України. Форма повідомлення про початок виконання будівельних робіт та порядок його подання визначаються Кабінетом Міністрів України;

відсутня норма 3) видачі замовнику органом державного архітектурно-будівельного контролю дозволу на виконання будівельних робіт - щодо об'єктів, які за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками або підлягають оцінці впливу на довкілля згідно із Законом України "Про оцінку впливу на довкілля". ...	1-1) отримання погоджень та/або дозволів органу охорони культурної спадщини у випадках, передбачених Законом України «Про охорону культурної спадщини»; 3) видачі замовнику органом державного архітектурно-будівельного контролю дозволу на виконання будівельних робіт - щодо об'єктів, які за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками або підлягають оцінці впливу на довкілля згідно із Законом України "Про оцінку впливу на довкілля". ...
Стаття 36. Повідомлення про початок виконання будівельних робіт 1. Право на виконання підготовчих робіт (якщо вони не були виконані раніше згідно з повідомленням про початок виконання підготовчих робіт) і будівельних робіт на об'єктах, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з незначними наслідками (СС1), об'єктах, будівництво яких здійснюється на підставі будівельного паспорта, надається замовнику та генеральному підряднику чи підряднику (у разі якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) після подання повідомлення про початок виконання будівельних робіт. 2. Виконувати будівельні роботи без подання повідомлення про початок виконання будівельних робіт забороняється. Отримання замовником інших документів дозвільного характеру для виконання будівельних робіт, крім направлення повідомлення про початок виконання будівельних робіт до відповідного органу державного архітектурно-будівельного контролю відповідно до частини першої цієї статті, не вимагається.	Стаття 36. Повідомлення про початок виконання будівельних робіт 1. Право на виконання підготовчих робіт (якщо вони не були виконані раніше згідно з повідомленням про початок виконання підготовчих робіт) і будівельних робіт на об'єктах, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з незначними наслідками (СС1), об'єктах, будівництво яких здійснюється на підставі будівельного паспорта, надається замовнику та генеральному підряднику чи підряднику (у разі якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) після подання повідомлення про початок виконання будівельних робіт. 2. Виконувати будівельні роботи без подання повідомлення про початок виконання будівельних робіт забороняється. Отримання замовником інших документів дозвільного характеру для виконання будівельних робіт, крім направлення повідомлення про початок виконання будівельних робіт до відповідного органу державного архітектурно-будівельного контролю відповідно до частини першої цієї статті, не вимагається. 3. Форма повідомлення про початок виконання будівельних робіт, порядок його подання, форма повідомлення про зміну даних у поданому повідомленні визначаються Кабінетом Міністрів України.

3. Форма повідомлення про початок виконання будівельних робіт, порядок його подання, форма повідомлення про зміну даних у поданому повідомленні визначаються Кабінетом Міністрів України.

6. У разі якщо право на будівництво об'єкта передано іншому замовнику або змінено осіб, відповідальних за проведення авторського і технічного нагляду, а також у разі коригування проектної документації на виконання будівельних робіт в установленому законодавством порядку, замовник протягом трьох робочих днів повідомляє про такі зміни відповідний орган державного архітектурно-будівельного контролю.

7. Право на початок виконання будівельних робіт, набуте на підставі поданого повідомлення, може бути скасовано відповідним органом державного архітектурно-будівельного контролю у разі:

1) подання замовником заяви про скасування повідомлення про початок виконання будівельних робіт;

2) отримання відомостей про ліквідацію юридичної особи, що є замовником;

відсутня норма

3) встановлення під час перевірки порушень вимог містобудівної документації, містобудівних умов та обмежень, невідповідності об'єкта

6. У разі якщо право на будівництво об'єкта передано іншому замовнику або змінено осіб, відповідальних за проведення авторського і технічного нагляду, а також у разі коригування проектної документації на виконання будівельних робіт в установленому законодавством порядку, замовник протягом трьох робочих днів повідомляє про такі зміни відповідний орган державного архітектурно-будівельного контролю.

7. Право на початок виконання будівельних робіт, набуте на підставі поданого повідомлення, може бути скасовано відповідним органом державного архітектурно-будівельного контролю у разі:

1) подання замовником заяви про скасування повідомлення про початок виконання будівельних робіт;

2) отримання відомостей про ліквідацію юридичної особи, що є замовником;

2-1) відсутності дозволу органу охорони культурної спадщини, якщо отримання такого дозволу передбачено Законом України «Про охорону культурної спадщини»;

2-2) відсутності погодження органу охорони культурної спадщини, якщо отримання такого дозволу передбачено Законом України «Про охорону культурної спадщини»;

2-3) анулювання органом охорони культурної спадщини погоджень та/або дозволів відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини»;

2-4) у випадках, визначених абзацом третім частини другої статті 36 Закону України «Про охорону культурної спадщини»;

3) встановлення під час перевірки порушень вимог містобудівної документації, містобудівних умов та обмежень, невідповідності об'єкта будівництва проектній документації на будівництво такого об'єкта, вимогам будівельних норм, стандартів і правил, порушень містобудівного

будівництва проектній документації на будівництво такого об'єкта, вимогам будівельних норм, стандартів і правил, порушень містобудівного законодавства у разі невиконання вимог приписів посадових осіб органів державного архітектурно-будівельного контролю. Відомості про скасування права на виконання будівельних робіт вносяться до реєстру. 8. Замовник відповідно до закону несе відповідальність за повноту та достовірність даних, зазначених у поданому ним повідомленні про початок виконання будівельних робіт, та за виконання будівельних робіт без повідомлення.	законодавства у разі невиконання вимог приписів посадових осіб органів державного архітектурно-будівельного контролю. Відомості про скасування права на виконання будівельних робіт вносяться до реєстру. 8. Замовник відповідно до закону несе відповідальність за повноту та достовірність даних, зазначених у поданому ним повідомленні про початок виконання будівельних робіт, та за виконання будівельних робіт без повідомлення.
Стаття 37. Дозвіл на виконання будівельних робіт 1. Право на виконання підготовчих робіт (якщо вони не були виконані раніше згідно з повідомленням про початок виконання підготовчих робіт) і будівельних робіт на об'єктах будівництва, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками або підлягають оцінці впливу на довкілля згідно із Законом України "Про оцінку впливу на довкілля", підключення об'єкта будівництва до інженерних мереж та споруд надається замовнику та генеральному підряднику чи підряднику (якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) після отримання дозволу на виконання будівельних робіт. 2. Дозвіл на виконання будівельних робіт видається органами державного архітектурно-будівельного контролю на безоплатній основі протягом десяти робочих днів з дня реєстрації заяви. За наявності дозволу на виконання будівельних робіт отримання замовником та генеральним підрядником чи підрядником (у разі якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) інших документів дозвільного характеру для виконання будівельних робіт та	Стаття 37. Дозвіл на виконання будівельних робіт 1. Право на виконання підготовчих робіт (якщо вони не були виконані раніше згідно з повідомленням про початок виконання підготовчих робіт) і будівельних робіт на об'єктах будівництва, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками або підлягають оцінці впливу на довкілля згідно із Законом України "Про оцінку впливу на довкілля", підключення об'єкта будівництва до інженерних мереж та споруд надається замовнику та генеральному підряднику чи підряднику (якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) після отримання дозволу на виконання будівельних робіт. 2. Дозвіл на виконання будівельних робіт видається органами державного архітектурно-будівельного контролю на безоплатній основі протягом десяти робочих днів з дня реєстрації заяви. За наявності дозволу на виконання будівельних робіт отримання замовником та генеральним підрядником чи підрядником (у разі якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників) інших документів дозвільного характеру для виконання будівельних робіт та

видалення зелених насаджень у межах будівельного майданчика не вимагається.

3. Для отримання дозволу подається заява, до якої додаються:

1) копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або копія договору суперфіцію;

2) копія розпорядчого документа щодо комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду у разі здійснення комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду на замовлення органів державної влади чи органів місцевого самоврядування на відповідних землях державної чи комунальної власності (замість копії документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою);

3) проектна документація на будівництво, розроблена та затверджена в установленому законодавством порядку;

4) копія документа, що посвідчує право власності на будинок чи споруду, або згода його власника, засвідчена у встановленому законодавством порядку, на проведення будівельних робіт у разі здійснення реконструкції, реставрації чи капітального ремонту;

5) копії документів про призначення осіб, відповідальних за виконання будівельних робіт, та осіб, які здійснюють авторський і технічний нагляд;

6) інформація про ліцензію, що дає право на виконання будівельних робіт, та кваліфікаційні сертифікати;

7) результати оцінки впливу на довкілля у випадках, визначених [Законом України](#) "Про оцінку впливу на довкілля".

відсутня норма

видалення зелених насаджень у межах будівельного майданчика не вимагається.

3. Для отримання дозволу подається заява, до якої додаються:

1) копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або копія договору суперфіцію;

2) копія розпорядчого документа щодо комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду у разі здійснення комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду на замовлення органів державної влади чи органів місцевого самоврядування на відповідних землях державної чи комунальної власності (замість копії документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою);

3) проектна документація на будівництво, розроблена та затверджена в установленому законодавством порядку;

4) копія документа, що посвідчує право власності на будинок чи споруду, або згода його власника, засвідчена у встановленому законодавством порядку, на проведення будівельних робіт у разі здійснення реконструкції, реставрації чи капітального ремонту;

5) копії документів про призначення осіб, відповідальних за виконання будівельних робіт, та осіб, які здійснюють авторський і технічний нагляд;

6) інформація про ліцензію, що дає право на виконання будівельних робіт, та кваліфікаційні сертифікати;

7) результати оцінки впливу на довкілля у випадках, визначених [Законом України](#) "Про оцінку впливу на довкілля";

8) копія погодження органу охорони культурної спадщини містобудівного архітектурного перетворення на території пам'яток, об'єктів всесвітньої спадщини, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територіях, у зонах охорони, буферних зонах, в історичних ареалах населених місць у разі, якщо

Форма дозволу на виконання будівельних робіт, форма заяви, що подається для його отримання, форма відмови у видачі дозволу на виконання будівельних робіт, порядок видачі та анулювання дозволу на виконання будівельних робіт визначаються Кабінетом Міністрів України. 4. Відмова у видачі дозволу на виконання будівельних робіт видається заявнику в письмовому вигляді з відповідним обґрунтуванням у строк, передбачений для видачі дозволу. Підставою для відмови у видачі дозволу на виконання будівельних робіт є: 1) неподання документів, необхідних для прийняття рішення про видачу такого дозволу; 2) невідповідність поданих документів вимогам законодавства; 3) виявлення недостовірних відомостей у поданих документах;	будівельні роботи здійснюються на території пам'яток, об'єктів всесвітньої спадщини, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територіях, у зонах охорони, буферних зонах, в історичних ареалах населених місць; 9) копія дозволу органу охорони культурної спадщини на виконання робіт на пам'ятці культурної спадщини, щойно виявленому об'єкті, у разі якщо будівництво здійснюється на пам'ятці культурної спадщини, щойно виявленому об'єкті культурної спадщини; 10) копія дозволу органу охорони культурної спадщини на проведення земельних робіт на території пам'ятки культурної спадщини, об'єкті всесвітньої спадщини, в зонах охорони, буферній зоні об'єкта всесвітньої спадщини, в історичному ареалі у випадках, визначених Законом України «Про охорону культурної спадщини». Форма дозволу на виконання будівельних робіт, форма заяви, що подається для його отримання, форма відмови у видачі дозволу на виконання будівельних робіт, порядок видачі та анулювання дозволу на виконання будівельних робіт визначаються Кабінетом Міністрів України. 4. Відмова у видачі дозволу на виконання будівельних робіт видається заявнику в письмовому вигляді з відповідним обґрунтуванням у строк, передбачений для видачі дозволу. Підставою для відмови у видачі дозволу на виконання будівельних робіт є: 1) неподання документів, необхідних для прийняття рішення про видачу такого дозволу; 2) невідповідність поданих документів вимогам законодавства; 3) виявлення недостовірних відомостей у поданих документах; 4) результати оцінки впливу на довкілля у випадках, визначених <u>Законом України</u> "Про оцінку впливу на довкілля".
--	---

4) результати оцінки впливу на довкілля у випадках, визначених Законом України "Про оцінку впливу на довкілля". Рішення про видачу або анулювання дозволу на виконання будівельних робіт може бути розглянуто у порядку нагляду центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду (без права видачі дозволу), або оскаржено до суду. 5. У разі якщо в установленій цією статтею строк органом державного архітектурно-будівельного контролю не видано дозвіл на виконання будівельних робіт або відмову в його видачі, замовник звертається до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, для вжиття протягом десяти робочих днів заходів, пов'язаних з видачею зазначеного дозволу або відмовою в його видачі. У разі якщо протягом зазначеного строку не буде видано дозвіл на виконання будівельних робіт або відмову в його видачі, право на виконання будівельних робіт виникає на десятий робочий день з дня реєстрації письмового звернення, направленного рекомендованим листом до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, а дозвіл вважається виданим. 6. Дозвіл на виконання будівельних робіт може бути анульовано органом державного архітектурно-будівельного контролю у разі: 1) подання замовником заяви про анулювання дозволу на виконання будівельних робіт; 2) наявності відомостей про ліквідацію юридичної особи, що є замовником; 3) встановлення під час перевірки порушень вимог містобудівної документації, містобудівних умов та обмежень, невідповідності об'єкта будівництва проектній документації на будівництво такого об'єкта, вимогам будівельних норм, стандартів і правил, порушень	Рішення про видачу або анулювання дозволу на виконання будівельних робіт може бути розглянуто у порядку нагляду центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду (без права видачі дозволу), або оскаржено до суду. 5. У разі якщо в установленій цією статтею строк органом державного архітектурно-будівельного контролю не видано дозвіл на виконання будівельних робіт або відмову в його видачі, замовник звертається до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, для вжиття протягом десяти робочих днів заходів, пов'язаних з видачею зазначеного дозволу або відмовою в його видачі. У разі якщо протягом зазначеного строку не буде видано дозвіл на виконання будівельних робіт або відмову в його видачі, право на виконання будівельних робіт виникає на десятий робочий день з дня реєстрації письмового звернення, направленного рекомендованим листом до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, а дозвіл вважається виданим. 6. Дозвіл на виконання будівельних робіт може бути анульовано органом державного архітектурно-будівельного контролю у разі: 1) подання замовником заяви про анулювання дозволу на виконання будівельних робіт; 2) наявності відомостей про ліквідацію юридичної особи, що є замовником; 3) встановлення під час перевірки порушень вимог містобудівної документації, містобудівних умов та обмежень, невідповідності об'єкта будівництва проектній документації на будівництво такого об'єкта, вимогам будівельних норм, стандартів і правил, порушень містобудівного законодавства у разі невиконання вимог приписів посадових осіб органів державного архітектурно-будівельного контролю;
--	--

містобудівного законодавства у разі невиконання вимог приписів посадових осіб органів державного архітектурно-будівельного контролю;

відсутня норма

4) скасування містобудівних умов та обмежень;

5) систематичного (два і більше разів підряд) перешкоджання проведенню перевірки посадовими особами органу державного архітектурно-будівельного контролю.

7. У разі якщо право на будівництво об'єкта передано іншому замовникові або змінено генерального підрядника чи підрядника (якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників), а також у разі коригування проектної документації замовник протягом трьох робочих днів повідомляє про такі зміни відповідний орган державного архітектурно-будівельного контролю з поданням засвідчених у встановленому порядку копій документів, що підтверджують зазначені зміни. Продовження виконання будівельних робіт без такого повідомлення забороняється.

У разі зміни осіб, відповідальних за проведення авторського і технічного нагляду, або відповідальних виконавців робіт замовник повідомляє відповідний орган державного архітектурно-будівельного контролю про такі зміни з поданням засвідчених в установленому

3-1) відсутності дозволу органу охорони культурної спадщини, якщо отримання такого дозволу передбачено Законом України «Про охорону культурної спадщини»;

3-2) відсутності погодження органу охорони культурної спадщини, якщо отримання такого дозволу передбачено Законом України «Про охорону культурної спадщини»;

3-3) анулювання органом охорони культурної спадщини погоджень та/або дозволів відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини»;

3-4) у випадках, визначених абзацом третім частини другої статті 36 Закону України «Про охорону культурної спадщини»;

4) скасування містобудівних умов та обмежень;

5) систематичного (два і більше разів підряд) перешкоджання проведенню перевірки посадовими особами органу державного архітектурно-будівельного контролю.

7. У разі якщо право на будівництво об'єкта передано іншому замовникові або змінено генерального підрядника чи підрядника (якщо будівельні роботи виконуються без залучення субпідрядників), а також у разі коригування проектної документації замовник протягом трьох робочих днів повідомляє про такі зміни відповідний орган державного архітектурно-будівельного контролю з поданням засвідчених у встановленому порядку копій документів, що підтверджують зазначені зміни. Продовження виконання будівельних робіт без такого повідомлення забороняється.

У разі зміни осіб, відповідальних за проведення авторського і технічного нагляду, або відповідальних виконавців робіт замовник повідомляє відповідний орган державного архітектурно-будівельного контролю про такі зміни з поданням засвідчених в установленому порядку копій документів, що підтверджують зазначені зміни, протягом трьох днів з дня їх настання.

порядку копій документів, що підтверджують зазначені зміни, протягом трьох днів з дня їх настання.

5. Закон України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності»

46. Дозвіл на переміщення Закон України
(перенесення) пам'ятки національного "Про охорону
значення культурної
спадщини"

47. Дозвіл на переміщення Закон України
(перенесення) пам'яток місцевого "Про охорону
значення культурної
спадщини"

50. Дозвіл на право ведення робіт, Закон України
пов'язаних з діяльністю щодо охорони і "Про охорону
вивчення археологічної спадщини археологічної
спадщини"

46. Дозвіл на переміщення Закон України
(перенесення) пам'ятки "Про охорону
культурної
спадщини"

47. Виключити Закон
України "Про
охорону
культурної
спадщини"

50. Дозвіл на проведення Закон України
археологічних розвідок, розкопок, "Про охорону
підводних археологічних досліджень, археологічної
дослідження решток життєдіяльності спадщини"
людини, що містяться під земною
поверхнею, під волюю;

57. Дозвіл на проведення робіт на Закон України
пам'ятках місцевого значення (крім "Про охорону
пам'яток археології), їх територіях та в культурної
зонах охорони, реєстрація дозволів на спадщини"
проведення археологічних розвідок,
розкопок

58. Дозвіл на проведення робіт на Закон України пам'ятках
національного значення, "Про охорону
їхніх територіях та в зонах охорони, на
охоронюваних археологічних

57. **Дозвіл на проведення робіт на** Закон України
щойно виявлених об'єктах культурної "Про охорону
спадщини, пам'ятках, їх територіях та культурної спадщини"
в зонах охорони

58. Дозвіл на земельні роботи на Закон України
території пам'яток, об'єктів "Про охорону
всесвітньої спадщини, історико-
культурних заповідників, історико-
культурних заповідних територіях, у

територіях, в історичних ареалах культурної спадщини"	зонах охорони, буферних зонах, в історичних ареалах населених місць
92. <u>Погодження відчуження або передачі пам'яток місцевого значення їхніми власниками чи уповноваженими ними органами іншим особам у володіння, користування або управління</u> Закон України "Про охорону культурної спадщини"	92. <u>Погодження приватизації, відчуження пам'ятки культурної спадщини, а також передачі власником або уповноваженим ним органом у володіння, користування чи управління пам'ятки культурної спадщини іншій юридичній або фізичній особі</u> Закон України "Про охорону культурної спадщини"
93. <u>Погодження відчуження або передачі пам'яток національного значення їхніми власниками чи уповноваженими ними органами іншим особам у володіння, користування або управління</u> Закон України "Про охорону культурної спадщини"	93. Виключити Закон України "Про охорону культурної спадщини"
106. <u>Погодження програм та проєктів містобудівних, архітектурних, ландшафтних перетворень, будівельних, меліоративних, шляхових, земельних робіт, реалізація яких може позначитися на стані пам'яток місцевого значення, їх територій і зон охорони</u> Закон України "Про охорону культурної спадщини"	106. <u>Погодження містобудівних, архітектурних, ландшафтних, перетворень, будівельних, меліоративних, шляхових, земляних робіт на території пам'яток, об'єктів всесвітньої спадщини, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територіях, у зонах охорони, буферних зонах, в історичних ареалах населених місць.</u> Закон України «Про охорону культурної спадщини»
1. Цей Закон набирає чинності з . 2. Визначені і затверджені межі і режими використання зон охорони та історичних ареалів до набрання чинності цим Законом, вважаються чинними. 3. Визначення режимів використання зон охорони, які не були досліджені до набрання чинності цим Законом, з дня набрання чинності цим Законом відбувається в порядку, визначеному Законом	

	України "Про охорону культурної спадщини". 4. Незавершене будівництво будівель і споруд в межах зон охорони, буферних зон об'єктів всесвітньої спадщини та історичних ареалів у разі погодження земельних робіт з органом охорони культурної спадщини до набрання чинності цим Законом є таким, що відповідає Закону України "Про охорону культурної спадщини". 5. Проекти містобудівних, архітектурних, ландшафтних перетворень, будівельних, меліоративних, шляхових, земляних робіт в межах зон охорони, буферних зон об'єктів всесвітньої спадщини та історичних ареалів, будівництво яких розпочато але не завершено до набрання чинності цим Законом органом охорони культурної спадщини підлягають коригуванню та погодженню органами охорони культурної спадщини протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом відповідно до режимів використання, визначених цим Законом. У разі відмови замовника робіт у коригуванні проекту будівництва та погодженні з органами охорони культурної спадщини протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом містобудівних, архітектурних, ландшафтних перетворень, будівельних, меліоративних, шляхових, земляних робіт в межах зон охорони, буферних зон об'єктів всесвітньої спадщини та історичних ареалів, будівництво яких розпочато але не завершено до набрання чинності цим Законом, право на початок виконання таких будівельних робіт скасовується, а дозвіл на виконання будівельних робіт анулюється відповідним органом державного архітектурно-будівельного контролю. 5. Кабінету Міністрів України: у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом: забезпечити прийняття відповідно до своїх повноважень нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону; забезпечити приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у
--	---

	відповідність із цим Законом.